

Europeiska unionens officiella tidning

ISSN 1725-2628

L 189

fyrtiosjätte årgången

29 juli 2003

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

- ★ **Rådets förordning (EG, Euratom) nr 1338/2003 av den 23 juli 2003 om fastställande av de korrigeringskoefficienter som skall tillämpas från och med den 1 januari 2003 på löner till tjänstemän vid Europeiska gemenskaperna som tjänstgör i tredje land** 1
- Kommissionens förordning (EG) nr 1339/2003 av den 28 juli 2003 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 5
- Kommissionens förordning (EG) nr 1340/2003 av den 28 juli 2003 om fastställande av lägsta försäljningspriset för nötkött till försäljning enligt det tredje anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 1032/2003 7
- Kommissionens förordning (EG) nr 1341/2003 av den 28 juli 2003 om fastställande av lägsta försäljningspriset för nötkött till försäljning enligt det tredje anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 1033/2003 9
- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 1342/2003 av den 28 juli 2003 om särskilda tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser för spannmål och ris** 12
- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 1343/2003 av den 23 juli 2003 om tillfälligt upphävande under ytterligare sex månader, när det gäller socker enligt KN-numren 1701 och 1702 som importeras från Serbien och Montenegro, av den ordning som fastställs i rådets förordning (EG) nr 2007/2000 beträffande införande av särskilda handelsåtgärder för länder och territorier som deltar i eller är knutna till Europeiska unionens stabiliserings- och associeringsprocess** 30
- Kommissionens förordning (EG) nr 1344/2003 av den 28 juli 2003 om utfärdande av importlicenser för frysta mellangården av nötkreatur 31

Pris: 18 EUR

(Fortsättning på nästa sida.)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.
Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

Kommissionens förordning (EG) nr 1345/2003 av den 28 juli 2003 om fastställande av i vilken utsträckning de ansökningar kan godtas som lämnades in i juli 2003 om importlicens för vissa mjölkprodukter inom ramen för vissa tullkvoter enligt förordning (EG) nr 2535/2001	32
---	----

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Kommissionen

2003/556/EG:

- ★ **Kommissionens rekommendation av den 23 juli 2003 om riktlinjer för utarbetande av nationella strategier och bästa praxis för samexistens mellan genetiskt modifierade grödor och konventionellt och ekologiskt jordbruk** [delgivet med nr K(2003) 2624] 36

2003/557/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 24 juli 2003 om preliminär tilldelning till Nederländerna av ytterligare dagar ute ur hamn för fiskefartyg utrustade med bomtrål** [delgivet med nr K(2003) 2636] 48

2003/558/EG:

- ★ **Kommissionens rekommendation av den 25 juli 2003 om behandling av lokaliseringssuppgifter i elektroniska kommunikationsnät vid tillhandahållande av nödsamtalstjänster som byggts ut med samtalslokalisering ⁽¹⁾** [delgivet med nr K(2003) 2657] 49

2003/559/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 28 juli 2003 om ändring av beslut 2002/251/EG i syfte att minska skyddsåtgärderna beträffande fjäderfäkött och vissa fiskeri- och vattenbruksprodukter som importeras från Thailand ⁽¹⁾** [delgivet med nr K(2003) 2721] 52

Regionkommittén

- ★ **Arbetsordning** 53

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG, Euratom) nr 1338/2003**av den 23 juli 2003****om fastställande av de korrigeringskoefficienter som skall tillämpas från och med den 1 januari 2003 på löner till tjänstemän vid Europeiska gemenskaperna som tjänstgör i tredje land**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna och anställningsvillkoren för övriga anställda vid gemenskaperna, fastställda genom förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68 ⁽¹⁾, särskilt artikel 13 första stycket i bilaga X till dessa,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Levnadskostnadernas utveckling i länder utanför gemenskapen bör beaktas och därför bör, med verkan från och med den 1 januari 2003, korrigeringskoefficienterna för löner som utbetalas i respektive tjänstgöringslands valuta till tjänstemän som tjänstgör i tredje land fastställas.
- (2) Korrigeringskoefficienterna kan medföra retroaktiva justeringar (uppåt eller nedåt) av ersättningar som utbetalats på grundval av korrigeringskoefficienterna i förordning (EG, Euratom) nr 101/2003 ⁽²⁾.
- (3) Om korrigeringskoefficienterna leder till höjd ersättning, bör ett retroaktivt tillägg fastställas.
- (4) Om de nya korrigeringskoefficienterna leder till sänkt ersättning, bör återbetalning föreskrivas av överskjutande belopp som erhållits under tiden mellan den 1 januari 2003 och den dag då denna förordning träder i kraft.
- (5) I likhet med vad som gäller beträffande de korrigeringskoefficienter som tillämpas inom gemenskapen på löner och pensioner till tjänstemän och övriga anställda vid Europeiska gemenskaperna bör det fastställas att en eventuell återbetalning får avse högst sex månader före dagen för beslutet om fastställande av koefficienterna och att återbetalningen får fördelas på högst tolv månader efter dagen för detta beslut.

Artikel 1

De korrigeringskoefficienter som med verkan från och med den 1 januari 2003 skall tillämpas på löner till Europeiska gemenskapernas tjänstemän som tjänstgör i tredje land fastställs i bilagan.

Växelkurserna för beräkningen av dessa ersättningar skall vara de som gällde för genomförandet av Europeiska unionens allmänna budget månaden före det datum som avses i första stycket.

Artikel 2

1. Om de korrigeringskoefficienter som fastställs i bilagan leder till höjd ersättning, skall institutionerna göra retroaktiva utbetalningar.

2. Om de korrigeringskoefficienter som fastställs i bilagan leder till sänkt ersättning, skall institutionerna med retroaktiv verkan justera ersättningarna nedåt för tiden mellan den 1 januari 2003 och den dag då denna förordning träder i kraft.

Den återbetalning av överskjutande belopp som dessa retroaktiva justeringar medför får emellertid endast avse högst sex månader före den dag då denna förordning träder i kraft. Återbetalningen får fördelas på högst tolv månader räknat från den dagen.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning.

⁽¹⁾ EGT L 56, 4.3.1968, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG, Euratom) nr 2265/2002 (EGT L 347, 20.12.2002, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 16, 22.1.2003, s. 1.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 juli 2003.

På rådets vägnar

F. FRATTINI

Ordförande

BILAGA

Anställningsort	Korrigerings- koefficienter januari 2003
Afghanistan (*)	0,0
Albanien	82,2
Algeriet (*)	0,0
Angola	130,5
Argentina	59,9
Australien	93,2
Bangladesh	67,8
Barbados	126,1
Belize	94,4
Benin	86,9
Bolivia	62,1
Bosnien och Hercegovina	74,2
Botswana	63,3
Brasilien	61,2
Bulgarien	76,2
Burkina Faso	81,1
Burundi (*)	0,0
Centralafrikanska republiken	111,0
Chile	76,5
Colombia	67,7
Costa Rica	91,0
Cypern	100,3
Demokratiska republiken Kongo	145,8
Djibouti	116,5
Dominikanska republiken	70,3
Ecuador (*)	0,0
Egypten	68,5
Ekvatorialguinea	105,2
Elfenbenskusten	104,0
Eritrea	44,2
Estland	76,2
Etiopien	77,3
f.d. jugoslaviska republiken Make-donien	78,2

Anställningsort	Korrigerings- koefficienter januari 2003
Fiji	71,7
Filippinerna	58,0
Förenta staterna (New York)	123,1
Förenta staterna (Washington)	119,4
Gabon	114,2
Gambia	47,9
Georgien	96,1
Ghana	80,3
Guatemala	91,3
Guinea	81,0
Guinea-Bissau	137,6
Guyana	75,6
Haiti	68,4
Hongkong	106,1
Indien	55,1
Indonesien	93,3
Israel	104,1
Jamaica	110,2
Japan (Naka)	141,1
Japan (Tokyo)	150,6
Jordanien	89,3
Kambodja	81,4
Kamerun	99,2
Kanada	78,6
Kap Verde	76,7
Kazakstan	105,4
Kenya	87,7
Kina	92,1
Komorererna	107,4
Kongo	109,4
Kroatien	95,7
Kuba (*)	0,0
Laos (*)	0,0

Anställningsort	Korrigerings- koefficienter januari 2003
Lesotho	55,7
Lettland	76,2
Libanon	110,9
Liberia (*)	0,0
Litauen	77,4
Madagaskar	86,5
Malawi	96,3
Malaysia (*)	0,0
Mali	92,1
Malta	102,7
Marocko	88,0
Mauretanien	67,4
Mauritius	81,2
Mexiko	96,7
Moçambique	77,4
Namibia	67,4
Nederländska Antillerna	106,8
Nepal (*)	0,0
Nicaragua	82,7
Niger	88,4
Nigeria	87,7
Norge	145,3
Nya Kaledonien	122,4
Pakistan	57,6
Papua Nya Guinea	61,9
Paraguay	62,9
Peru	94,7
Polen	78,6
Rumänien	54,7
Rwanda	97,4
Ryssland	118,2
Salomonöarna	80,3
São Tomé och Príncipe	65,4

(*) Inga uppgifter.

Anställningsort	Korrigerings- koefficienter januari 2003
Saudiarabien (*)	0,0
Schweiz	124,2
Senegal	82,4
Serbien och Montenegro	64,6
Sierra Leone	85,5
Singapore (*)	0,0
Slovakien	79,7
Slovenien	86,3
Somalia (*)	0,0
Sri Lanka	69,0
Sudan	43,4
Surinam	63,7
Swaziland	56,3
Sydafrika	56,2
Sydkorea	105,6
Syrien	67,2
Taiwan (*)	0,0
Tanzania	71,9
Tchad	115,5
Thailand	66,7
Tjeckien	91,6
Togo	98,7
Tonga	64,4
Trinidad och Tobago	81,7
Tunisien	80,1
Turkiet	84,5
Uganda	83,1
Ukraina	108,6
Ungern	75,1
Uruguay	67,6
Vanuatu	119,5
Venezuela	77,9
Vietnam	61,2
Västbanken – Gaza	97,5
Zambia	51,0
Zimbabwe	187,0

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1339/2003**av den 28 juli 2003****om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1947/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 29 juli 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 juli 2003.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 299, 1.11.2002, s. 17.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 28 juli 2003 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(euro/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	060	52,8
	999	52,8
0707 00 05	052	114,0
	999	114,0
0709 90 70	052	87,1
	999	87,1
0805 50 10	382	53,6
	388	64,6
	524	54,0
	528	56,7
	999	57,2
0806 10 10	052	150,0
	220	167,0
	400	192,1
	600	178,5
	624	137,6
	999	165,0
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	82,7
	400	89,6
	508	72,8
	512	77,3
	528	66,8
	720	63,7
	800	184,8
	804	97,6
	999	91,9
0808 20 50	052	110,0
	388	99,5
	512	65,6
	528	63,6
	999	84,7
0809 10 00	052	173,7
	064	102,3
	066	109,1
	068	72,1
	999	114,3
0809 20 95	052	302,8
	400	249,2
	404	248,9
	999	267,0
0809 30 10, 0809 30 90	052	152,4
	064	92,6
	094	123,1
	999	122,7
0809 40 05	064	88,8
	094	70,3
	999	79,5

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2001, s. 6). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1340/2003**av den 28 juli 2003****om fastställande av lägsta försäljningspriset för nötkött till försäljning enligt det tredje anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 1032/2003**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1254/1999 av den 17 maj 1999 om gemensam organisation av marknaden för nötkött⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 806/2003⁽²⁾, särskilt artikel 28.2 i denna, och

av följande skäl:

- (1) För vissa kvantiteter nötkött som fastställs genom kommissionens förordning (EG) nr 1032/2003⁽³⁾ har det utlysts anbudsförfarande.
- (2) Med stöd av artikel 9 i kommissionens förordning (EEG) nr 2173/79 av den 4 oktober 1979 om tillämpningsföreskrifter för avyttring av nötkött som köpts upp av interventionsorgan och om upphävande av förordning (EEG) nr 216/69⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning

(EG) nr 2417/95⁽⁵⁾, skall lägsta försäljningspriser för kött, som det utlysts anbudsförfarande för, fastställas under hänsynstagande till de anbud som kommit in.

- (3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De lägsta försäljningspriserna för nötkött vid det tredje anbudsförfarande som behandlas i förordning (EG) nr 1032/2003 och för vilket tidsfristen för inlämnande av anbud gick ut den 22 juli 2003 fastställs i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 29 juli 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 juli 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EUT L 122, 16.5.2003, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 150, 18.6.2003, s. 9.

⁽⁴⁾ EGT L 251, 5.10.1979, s. 12.

⁽⁵⁾ EGT L 248, 14.10.1995, s. 39.

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — BIJLAGE — ANEXO —
LIITE — BILAGA

Estado miembro	Productos	Precio mínimo Expresado en euros por tonelada
Medlemsstat	Produkter	Mindstepriser i EUR/t
Mitgliedstaat	Erzeugnisse	Mindestpreise Ausgedrückt in EUR/Tonne
Κράτος μέλος	Προϊόντα	Ελάχιστες πωλήσεις εκφραζόμενες σε ευρώ ανά τόνο
Member State	Products	Minimum prices Expressed in EUR per tonne
État membre	Produits	Prix minimaux Exprimés en euros par tonne
Stato membro	Prodotti	Prezzi minimi Espressi in euro per tonnellata
Lidstaat	Producten	Minimumprijzen Uitgedrukt in euro per ton
Estado-Membro	Produtos	Preço mínimo Expresso em euros por tonelada
Jäsenvaltio	Tuotteet	Vähimmäishinnat euroina tonnina kohden ilmaistuna
Medlemsstat	Produkter	Minimipriser i euro per ton

Carne con hueso — Kød, ikke udbenet — Fleisch mit Knochen — Κρέατα με κόκαλα — Bone-in beef — Viande avec os — Carni non disossate — Vlees met been — Carne com osso — Luullinen naudanliha — Kött med ben

DEUTSCHLAND	— Vorderviertel	605
ESPAÑA	— Cuartos delanteros	605

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1341/2003**av den 28 juli 2003****om fastställande av lägsta försäljningspriset för nötkött till försäljning enligt det tredje anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 1033/2003**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1254/1999 av den 17 maj 1999 om gemensam organisation av marknaden för nötkött ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 806/2003 ⁽²⁾, särskilt artikel 28.2 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Anbud har infordrats för vissa kvantiteter nötkött enligt kommissionens förordning (EG) nr 1033/2003 ⁽³⁾.
- (2) Med stöd av artikel 9 i kommissionens förordning (EEG) nr 2173/79 av den 4 oktober 1979 om tillämpningsföreskrifter för avyttring av nötkött som köpts upp av interventionsorgan och om upphävande av förordning (EEG) nr 216/69 ⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning

(EG) nr 2417/95 ⁽⁵⁾, skall lägsta försäljningspriser för kött, som det utlysts anbudsförfarande för, fastställas under hänsynstagande till de anbud som kommit in.

- (3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De lägsta försäljningspriserna för nötkött vid det tredje anbudsförfarande som behandlas i förordning (EG) nr 1033/2003 och för vilket tidsfristen för inlämnande av anbud gick ut den 21 juli 2003 fastställs i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 29 juli 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 juli 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EUT L 122, 16.5.2003, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 150, 18.6.2003, s. 15.

⁽⁴⁾ EGT L 251, 5.10.1979, s. 12.

⁽⁵⁾ EGT L 248, 14.10.1995, s. 39.

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — BIJLAGE — ANEXO —
LIITE — BILAGA

Estado miembro	Productos	Precio mínimo Expresado en euros por tonelada
Medlemsstat	Produkter	Mindstepriser i EUR/t
Mitgliedstaat	Erzeugnisse	Mindestpreise Ausgedrückt in EUR/Tonne
Κράτος μέλος	Προϊόντα	Ελάχιστες πωλήσεις εκφραζόμενες σε ευρώ ανά τόνο
Member State	Products	Minimum prices Expressed in EUR per tonne
État membre	Produits	Prix minimaux Exprimés en euros par tonne
Stato membro	Prodotti	Prezzi minimi Espressi in euro per tonnellata
Lidstaat	Producten	Minimumprijzen Uitgedrukt in euro per ton
Estado-Membro	Produtos	Preço mínimo Expresso em euros por tonelada
Jäsenvaltio	Tuotteet	Vähimmäishinnat euroina tonnia kohden ilmaistuna
Medlemsstat	Produkter	Minimipriser i euro per ton

a) **Carne con hueso — Kød, ikke udbenet — Fleisch mit Knochen — Κρέατα με κόκαλα — Bone-in beef —
Viande avec os — Carni non disossate — Vlees met been — Carne com osso — Luullinen naudanliha — Kött
med ben**

DANMARK	— Forfjerdinger	702
DEUTSCHLAND	— Hinterviertel	—
	— Vorderviertel	715
ESPAÑA	— Cuartos traseros	—
	— Cuartos delanteros	702
FRANCE	— Quartiers arrière	—
	— Quartiers avant	—

b) **Carne deshuesada — Udbenet kød — Fleisch ohne Knochen — Κρέατα χωρίς κόκαλα — Boneless beef —
Viande désossée — Carni senza osso — Vlees zonder been — Carne desossada — Luuton naudanliha —
Benfritt kött**

DEUTSCHLAND	— Hinterhese (INT 11)	—
	— Oberschale (INT 13)	—
	— Unterschale (INT 14)	—
	— Hüfte (INT 16)	—
	— Roastbeef (INT 17)	—
	— Hochrippe (INT 19)	—
	— Schulter (INT 22)	—
	— Brust (INT 23)	—
	— Vorderviertel (INT 24)	—
ESPAÑA	— Lomo de intervención (INT 17)	—
	— Morcillo de intervención (INT 21)	—

Estado miembro	Productos	Precio mínimo Expresado en euros por tonelada
Medlemsstat	Produkter	Mindstepriser i EUR/t
Mitgliedstaat	Erzeugnisse	Mindestpreise Ausgedrückt in EUR/Tonne
Κράτος μέλος	Προϊόντα	Ελάχιστες πωλήσεις εκφραζόμενες σε ευρώ ανά τόνο
Member State	Products	Minimum prices Expressed in EUR per tonne
État membre	Produits	Prix minimaux Exprimés en euros par tonne
Stato membro	Prodotti	Prezzi minimi Espressi in euro per tonnellata
Lidstaat	Producten	Minimumprijzen Uitgedrukt in euro per ton
Estado-Membro	Produtos	Preço mínimo Expresso em euros por tonelada
Jäsenvaltio	Tuotteet	Vähimmäishinnat euroina tonnina kohden ilmaistuna
Medlemsstat	Produkter	Minimipriser i euro per ton
FRANCE	— Jarret arrière d'intervention (INT 11)	—
	— Tranche grasse d'intervention (INT 12)	—
	— Tranche d'intervention (INT 13)	—
	— Semelle d'intervention (INT 14)	2 310
	— Filet d'intervention (INT 15)	—
	— Rumsteak d'intervention (INT 16)	—
	— Faux-filet d'intervention (INT 17)	4 000
	— Flanchet d'intervention (INT 18)	—
	— Entrecôte d'intervention (INT 19)	—
	— Épaule d'intervention (INT 22)	—
	— Poitrine d'intervention (INT 23)	—
	— Avant d'intervention (INT 24)	—
ITALIA	— Girello d'intervento (INT 14)	—
	— Scamone (INT 16)	—
	— Roastbeef d'intervento (INT 17)	4 000

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1342/2003**av den 28 juli 2003****om särskilda tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser för spannmål och ris**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1104/2003 ⁽²⁾, särskilt artiklarna 9.2, och 13.11 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽³⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 411/2002 ⁽⁴⁾, särskilt artiklarna 9.2 och 13.15 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Kommissionens förordning (EG) nr 1162/95 av den 23 maj 1995 om särskilda tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser för spannmål och ris ⁽⁵⁾ har ändrats flera gånger på ett väsentligt sätt ⁽⁶⁾. För att skapa klarhet och överskådlighet bör denna förordning kodifieras.
- (2) För att ta hänsyn till spannmåls- och rissektorns särskilda kommersiella praxis, är det lämpligt att fastställa tilläggs- eller undantagsföreskrifter till bestämmelserna i kommissionens förordning (EG) nr 1291/2000 ⁽⁷⁾ av den 9 juni 2000 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med export- och importlicenser samt förutfastställelselicenser för jordbruksprodukter, senast ändrad genom förordning (EG) nr 325/2003 ⁽⁸⁾.
- (3) Om det rör sig om ett förfarande med exportanbud beträffande interventionslager är det lämpligt att ange den mängd som licensen avser och för vilket ändamål den utfärdas. Det är också lämpligt att fastställa vilka särskilda uppgifter som exportlicensen bör innehålla, särskilt om det rör sig om ett anbud avseende bidrag, om export av spannmålsbaserade livsmedel eller om förutfastställelse av en exportavgift.
- (4) Det är lämpligt att fastställa giltighetstiden för de olika varornas import- och exportlicenser med hänsyn till efterfrågan och behovet av en sund förvaltning genom att, mot bakgrund av konkurrenssituationen på världsmarknaden, bevilja en särskilt lång giltighetstid för export av malt. För de licenser som utfärdats före den 1 juli skall dock förfallodagen fastställas till den 30 september, för att undvika att exportåtaganden görs för det nya regleringsåret innan kornet har skördats.

(5) Med hänsyn till risken för att licenser utfärdas för alltför stora volymer bör en betänketid om tre dagar fastställas före det faktiska utfärdandet av en exportlicens för alla slags spannmål och för merparten spannmålsbaserade bearbetade produkter, undantaget ickekommersiell export i samband med leveranser av livsmedelsbistånd, vare sig på gemenskapsnivå eller nationell nivå, eller för vissa leveranser som utförs av humanitära organisationer.

(6) Kommissionens beslut att inte bevilja en ansökan om exportlicens då betänketiden på tre dagar har förlupit kan dock, i vissa fall, förhindra fortsatt leverans av sådana produkter som måste levereras regelbundet. De aktörer som ansöker om detta bör kunna erhålla exportlicens utan bidrag förutsatt att särskilda villkor för användandet av dessa licenser fastställs.

(7) Det är lämpligt att flera av bestämmelserna i artikel 49 i förordning (EG) nr 1291/2000 avseende ansökan om exportlicens för vissa produkter för ett anbudsförfarande i ett tredje land som är importland skärps så att de bättre stämmer överens med handelspraxis för spannmål.

(8) Med hänsyn till konkurrenssituationen på världsmarknaden när det gäller spannmål och ris är det lämpligt att anta bestämmelser om beviljande av exportlicenser med en särskild giltighetstid för de viktigaste produkterna, inklusive durumvete, och för relativt stora minimikvantiteter men att AVS-länderna (länderna i Afrika, Karibien och Stilla Havet) medges fördelar för dessa minimikvantiteter. Beviljandet av licenser bör ske på vissa ytterligare villkor som framför allt skall innebära att leveransavtalet uppvisas för det behöriga organet inom en bestämd tidsfrist.

(9) Det är lämpligt att fastställa garantibeloppen för import- och exportlicenserna och att särskilja dessa belopp i produktgrupper med hänsyn till eventuella fluktuationer i bidrag eller exportavgifter under den tid som licenserna gäller samtidigt som leveranserna till AVS-länderna gynnas.

(10) Det är lämpligt att ange de exportbidrag som skall tillämpas om licensernas giltighetstid förlängs på grund av force majeure enligt artikel 41 i förordning (EG) nr 1291/2000.

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EUT L 158, 27.6.2003, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EGT L 62, 5.3.2002, s. 27.

⁽⁵⁾ EGT L 117, 24.5.1995, s. 2.

⁽⁶⁾ Se bilaga V.

⁽⁷⁾ EGT L 152, 24.6.2000, s. 1.

⁽⁸⁾ EUT L 47, 21.2.2003, s. 21.

- (11) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I denna förordning fastställs särskilda tillämpningsföreskrifterna för systemet med import- och exportlicenser vilket inrättats genom

- a) artikel 9 i förordning (EEG) nr 1766/92,
- b) artikel 9 i förordning (EG) nr 3072/95.

Artikel 2

1. Vid ansökan om en exportlicens i ett öppet anbudsförfarande i enlighet med artikel 7 i kommissionens förordning (EEG) nr 2131/93 ⁽¹⁾ skall licensen endast utfärdas för de kvantiteter för vilka den sökande har förklarats vara anbudsgivare.

Exportlicensen skall endast gälla upp till den kvantitet som angivits i fält 17. Siffran "0" skall anges i fält 19 i licensen.

2. I fält 7 i ansökan om exportlicens enligt artikel 8.2 i förordning (EEG) nr 2131/93 skall den avsedda destinationen anges. Licensen skall endast gälla för export till denna destination.

Med destination avses samtliga länder för vilka samma bidragsats eller exportavgift har fastställts.

Artikel 3

1. Då exportbidraget bestäms genom anbudsförfarande, skall den exportbidragssats som anges i meddelandet om tilldelning uttryckas med bokstäver och siffror i fält 22 i licensen. Satsen skall uttryckas i euro och föregås av någon av följande lydelse:

- Tipo de la restitución de base a la exportación adjudicado
- Tilslagssats for basiseksportrestitutionen
- Zuschlagener Satz der Grundaufuhrerstattung
- Ποσοστό της κατακυρωθείσας επιστροφής βάσεως κατά την εξαγωγή
- Tendered rate of basic export refund
- Taux de la restitution de base à l'exportation adjugé
- Tasso della restituzione di base all'esportazione aggiudicata
- Gegunde basisrestitutie bij uitvoer
- Taxa de restituição de base à exportação adjudicada
- Tarjouskilpailutetun perusvientituen määrä
- Anbudssats för exportbidrag.

2. Då exportavgiften bestäms genom anbudsförfarande, skall den avgiftssats som anges i meddelandet om tilldelning uttryckas med bokstäver och siffror i fält 22 i licensen. Satsen skall uttryckas i euro och föregås av någon av följande lydelse:

- Tipo del gravamen a la exportación adjudicado
- Tilslagssats for eksportafgiften
- Zuschlagener Satz der Ausfuhrabgabe
- Ύψος φόρου κατά την εξαγωγή
- Tendered rate of export tax
- Taux de la taxe à l'exportation adjugé
- Aliquota della tassa all'esportazione aggiudicata
- Gegunde belasting bij uitvoer
- Taxa de exportação adjudicada
- Tarjouskilpailutetusta viennistä kannettavan maksun määrä
- Anbudssats för exportavgift.

Artikel 4

1. Utan hinder av artikel 14 i förordning (EG) nr 1291/2000 kan den berörda personen, när det gäller de produkter som omfattas av KN-nummer 1101 00 15, 1102 20, 1103 11 10 och 1103 13, i sin ansökan om exportlicens ange produkter från två på varandra följande tolvstiffriga underuppdelningar i ovannämnda undernummer.

De produktkategorier som avses i artikel 14 i förordning (EG) nr 1291/2000 skall vara följande:

Kategori 1:	1108 11 00 9200, 1108 11 00 9300
Kategori 2:	1108 12 00 9200, 1108 12 00 9300
Kategori 3:	1108 13 00 9200, 1108 13 00 9300
Kategori 4:	1108 19 10 9200, 1108 19 10 9300
Kategori 5:	1702 30 51 9000, 1702 30 91 9000, 1702 90 50 9100
Kategori 6:	1702 30 59 9000, 1702 30 99 9000, 1702 40 90 9000, 1702 90 50 9900, 2106 90 55 9000.

De tolvstiffriga underuppdelningar som anges på ansökan skall återges på exportlicensen.

2. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 14 i förordning (EG) nr 1291/2000 för de produkter som omfattas av KN-nummer 2309 10 11, 2309 10 13, 2309 10 31, 2309 10 33, 2309 10 51, 2309 10 53, 2309 90 31, 2309 90 33, 2309 90 41, 2309 90 43, 2309 90 51 och 2309 90 53 och som har ett innehåll av mjölkprodukter på mindre än 50 viktprocent skall ansökan om exportlicens innehålla följande:

- a) Fält 15 skall innehålla beteckningen på produkten och dess tolvstiffriga kod. Den berörda parten kan ange produkter från två eller flera på varandra följande tolvstiffriga underuppdelningar från bidragsnomenklaturen, i vilket fall följande skall anges i fält 15: Beredningar avsedda att användas som foder enligt förordning (EG) nr 1517/95.

⁽¹⁾ EGT L 191, 31.7.1993, s. 76.

- b) Fält 16 skall innehålla uppgiften "2309".
- c) Fält 17 och 18 skall innehålla kvantiteten av foderblandningar som skall exporteras.
- d) Fält 20 skall innehålla halten av spannmålsprodukter som skall blandas i foderblandningarna om den är känd, skillnad skall göras mellan majs och övriga spannmålsslag. I annat fall om den i punkt a nämnda möjligheten att ange två eller flera underavdelningar används för att fylla i fält 15, skillnaden vad gäller i blandningen av majs – övriga spannmål.

Uppgifterna i ansökan skall uppges på exportlicensen.

Artikel 5

För tillämpningen av artikel 15 andra stycket i kommissionens förordning (EG) nr 1501/95⁽¹⁾ och av artikel 16.10 i förordning (EG) nr 3072/95 skall exportlicensen i fält 22 innehålla en av följande uppgifter:

- Gravamen a la exportación no aplicable
- Eksportafgift ikke anvendelig
- Ausfuhrabgabe nicht anwendbar
- Μη εφαρμοζόμενος φόρος κατά την εξαγωγή
- Export tax not applicable
- Taxe à l'exportation non applicable
- Tassa all'esportazione non applicabile
- Uitvoerbelasting niet van toepassing
- Taxa de exportação não aplicável
- Vientimaksua ei sovelleta
- Exportavgift icke tillämplig.

Artikel 6

1. Importlicenser för de produkter som avses i artikel 1 i förordning (EEG) nr 1766/92 och i artikel 1 i förordning (EG) nr 3072/95 är giltiga från och med dagen för utfärdandet, i enlighet med artikel 23.1 i förordning (EG) nr 1291/2000 till dess att de tidsperioder som fastställs i bilaga 1 till denna förordning löper ut.

2. Om en särskild giltighetstid för importlicenserna är föreskriven för import av produkter med ursprung och härkomst i vissa tredje länder skall uppgift om ursprungs- och härkomstland eller -länder anges i fält 7 och 8 i licensansökan och i licensen. Licensen skall endast gälla import från detta land eller dessa länder.

Artikel 7

1. Exportlicenser för de produkter som avses i artikel 1 i förordning (EEG) nr 1766/92 och i artikel 1 i förordning (EG) 3072/95 är giltiga från och med dagen för utfärdandet, i enlighet med artikel 23.1 i förordning (EG) nr 1291/2000, till dess att de tidsperioder som fastställs i bilaga II till denna förordning löper ut.

⁽¹⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

2. Utan hinder av punkt 1 skall exportlicenser för de produkter som omfattas av KN-nummer 1702 30, 1702 40, 1702 90 och 2106 90, för vilka licensansökan får lämnas in till och med den 25 juni varje regleringsår, vara giltiga till och med den 30 juni. För de ansökningar som lämnas in från och med den 26 juni ett regleringsår till och med den 30 september påföljande regleringsår skall exportlicenserna för ovannämnda produkter vara giltiga trettio dagar från och med utfärdandedagen i enlighet med artikel 23.1 i förordning (EG) nr 1291/2000.

Tullformalitetserna vid export för de licenser som avses i första stycket skall vara fullgjorda senast den 30 juni varje regleringsår för de licensansökningar som får lämnas in till och med den 25 juni. För de licensansökningar som lämnas in mellan den 26 juni och den 30 september påföljande regleringsår skall tullformalitetserna vid export för nämnda licenser vara fullgjorda senast trettio dagar efter den dag då de utfärdades.

Dessa tidsfrister skall även gälla de formaliteter som avses i artikel 30 i kommissionens förordning (EG) nr 800/1999⁽²⁾ för de produkter som omfattas av systemet i rådets förordning (EEG) nr 565/80⁽³⁾ med anledning av dessa licenser.

I fält 22 på licensen skall något av följande anges:

- Limitación establecida en apartado 2 del artículo 7 del Reglamento (CE) n° 1342/2003
- Begränsning, jf. artikel 7, stk. 2, i förordning (EF) nr. 1342/2003
- Kürzung der Gültigkeitsdauer nach Artikel 7 Absatz 2 der Verordnung (EG) Nr. 1342/2003
- Περιορισμός που προβλέπεται στο άρθρο 7 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1342/2003
- Limitation provided for in Article 7(2) of Regulation (EC) No 1342/2003
- Limitation prévue à l'article 7, paragraphe 2, du règlement (CE) n° 1342/2003
- Limitazione prevista all'articolo 7, paragrafo 2, del regolamento (CE) n. 1342/2003
- Beperking als bepaald in artikel 7, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1342/2003
- Limitação estabelecida no n.º 2 do artigo 7.º do Regulamento (CE) n.º 1342/2003
- Asetuksen (EY) N:o 1342/2003 7 artiklan 2 kohdassa säädetty rajoitus
- Begränsning enligt artikel 7.2 i förordning (EG) nr 1342/2003.

3. På begäran av aktören och med undantag från punkt 1, skall exportlicenser för produkter enligt KN-nummer 1107 10 19, 1107 10 99 och 1107 20 00 vara giltiga fr.o.m. utfärdandedagen i enlighet med artikel 23.1 i förordning (EG) nr 1291/2000

- a) t.o.m. 30 september samma kalenderår om de utfärdas 1 januari–30 april,

⁽²⁾ EGT L 102, 17.4.1999, s. 11.

⁽³⁾ EGT L 62, 7.3.1980, s. 5.

b) t.o.m. utgången av den elfte månaden därefter om de utfärdas 1 juli–31 oktober,

c) t.o.m. 30 september följande kalenderår om de utfärdas 1 november–31 december.

Med undantag från artikel 9 i förordning (EG) nr 1291/2000 får i sådana fall de rättigheter som är knutna till de licenser som avses i denna punkt inte överlätas.

4. I de fall då varken exportbidrag eller exporttull fastställs skall exportlicenserna för de produkter som anges i artikel 1 i förordning (EEG) nr 1766/92 och i artikel 1 i förordning (EG) nr 3072/95 vara giltiga i sextio dagar från och med dagen för utfärdandet.

Artikel 8

1. Exportlicenser för de produkter som avses i artikel 1.1 a, b och c i förordning (EEG) nr 1766/92 och i artikel 1 i förordning (EG) nr 3072/95 liksom produkter enligt KN-nummer 1102 20 10, 1102 20 90, 1103 13 10, 1103 13 90, 1103 20 20, 1104 29 05, 1104 22 98, 1104 23 10, 1108 11 00, 1108 12 00, 1108 13 00, 1109 00 00, 1702 30 51, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50, 1702 90 79, 2106 90 55, 2309 10 11, 2309 10 13, 2309 10 31, 2309 10 33, 2309 10 51, 2309 10 53, 2309 90 31, 2309 90 33, 2309 90 41, 2309 90 43, 2309 90 51 och 2309 90 53 i förordning (EEG) nr 1766/92 skall utfärdas den tredje arbetsdagen efter inlämnande av ansökan, om inte särskilda åtgärder vidtas under den tiden.

Kommissionen får besluta att inte bevilja ansökningar.

Första stycket skall inte gälla för licenser som utfärdas inom ramen för ett anbudsförfarande eller för sådana licenser som avses i artikel 16 i förordning (EG) nr 1291/2000 och som utfärdas för livsmedelsbistånd i den mening som avses i artikel 10.4 i det jordbruksavtal som slutits inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan⁽¹⁾. Betänketiden skall inte heller gälla utfärdandet av exportlicenser om ansökan läggs fram av en humanitär organisation, inte åtföljs av en begäran om återbetalning och inte gäller mer än 20 ton.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 16 i förordning (EEG) nr 1766/92 skall det, på begäran av en aktör, den dag då ansökan inkom utfärdas exportlicenser utan bidrag, utom om en exportavgift för produkten i fråga tillämpades vid den tidpunkt då ansökan inkom.

Om det vid exporttillfället har fastställts en exportavgift för den produkt som omfattas av de licenser som utfärdats enligt första stycket, skall den avgiften gälla.

Dessa exportlicenser skall vara giltiga i sextio dagar från och med dagen för utfärdandet.

Fält 22 i licenserna skall innehålla något av följande:

— Limitación establecida en el apartado 2 del artículo 8 del Reglamento (CE) n° 1342/2003

— Begränsning, jf. artikel 8, stk. 2, i förordning (EF) nr 1342/2003

— Kürzung der Gültigkeitsdauer nach Artikel 8 Absatz 2 der Verordnung (EG) Nr. 1342/2003

— Περιορισμός που προβλέπεται στο άρθρο 8 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1342/2003

— Limitation provided for in Article 8(2) of Regulation (EC) No 1342/2003

— Limitation prévue à l'article 8, paragraphe 2, du règlement (CE) n° 1342/2003

— Limitazione prevista all'articolo 8, paragrafo 2, del regolamento (CE) n. 1342/2003

— Beperking als bepaald in artikel 8, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1342/2003

— Limitação estabelecida no n.º 2 do artigo 8.º do Regulamento (CE) n.º 1342/2003

— Asetuksen (EY) N:o 1342/2003 8 artiklan 2 kohdassa säädetty rajoitus

— Begränsning enligt artikel 8.2 i förordning (EG) nr 1342/2003.

3. Om särskild hänvisning görs till denna punkt när exportbidrag eller exporttullen fastställs för de produkter som avses i artikel 1.1 a, 1.1 b och 1.1 c i förordning (EEG) nr 1766/92 och de produkter som avses i artikel 1.1 a i förordning (EG) nr 3072/95 skall en kopia av avtalet åtfölja ansökan om exportlicens. Detta avtal skall vara utfärdat av ett offentligt organ i bestämmandelandet eller av ett företag med säte i det landet och skall ange en kvantitet och en leveranstid som ligger inom giltighetstiden för den nämnda licensen. Exportlicens får ej tidigare ha utfärdats i enlighet med denna artikel på grundval av detta avtal. Den berörda medlemsstaten skall kontrollera om licensansökan överensstämmer med villkoren i denna punkt och skall underrätta kommissionen om den kvantitet som omfattas av de giltiga ansökningarna samma dag som de inlämnas. Utfärdandet av licenserna skall ske först den tredje arbetsdagen efter den dag då ansökan inlämnats under förutsättning att inte särskilda åtgärder dessförinnan vidtas av kommissionen.

Om de ansökningar om exportlicens som avses i första stycket överstiger de kvantiteter som kan exporteras och som anges i den förordning som fastställer detta exportbidrag eller denna exporttull kan kommissionen inom en tidsfrist av två arbetsdagar från inlämnandet av ansökan fastställa en enhetlig procentsats för nedsättning av kvantiteterna. Ansökan om utfärdande av licens kan återkallas inom en tidsfrist av två arbetsdagar från dagen för offentliggörandet av den procentuella nedsättningen.

Utan hinder av artikel 9 i förordning (EG) nr 1291/2000 får de rättigheter som följer av licensen inte överlätas.

⁽¹⁾ EGT L 336, 23.12.1994, s. 22.

Om importören inte fullföljer avtalet kan aktören exportera till ett annat bestämmelseland, men då endast med det exportbidrag eller den exporttull som gäller den dag då ansökan om exportlicens till "andra tredje länder" ursprungligen ingavs. Om inget exportbidrag eller ingen exporttull föreligger för "andra tredje länder" den ursprungliga dagen för licensansökan, kan en lösning för det enskilda fallet beslutas, i enlighet med förfarandet i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92.

Artikel 9

1. Punkterna 2–6 skall gälla för export till de tredjeländer som förtecknas i bilaga IV och för de produkter som anges i samma bilaga.

2. För den export som avses i punkt 1 skall för de behöriga myndigheterna i de berörda tredjeländerna uppvisas en vidimerad kopia av exportlicensen, som skall ha utfärdats i enlighet med artikel 8.2 och med denna artikel, och en vidimerad kopia av exportdeklarationen för varje försändelse. Produkterna får inte tidigare ha exporterats till något annat tredjeland.

3. På licensen enligt punkt 2 skall följande anges:

- a) I fält 7, det berörda importlandet eller de berörda importländerna.
- b) I fält 15, en beskrivning av varorna i enlighet med Kombinerade nomenklaturen.
- c) I fält 16, det åttasiffriga numret i Kombinerade nomenklaturen samt mängden, uttryckt i ton, för varje produkt som anges i fält 15.
- d) I fält 17 och 18, den totala mängd produkter som avses i fält 16.
- e) I fält 20 någon av följande uppgifter:
 - Exportación conforme al artículo 9 del Reglamento (CE) n° 1342/2003
 - Udførsel i overensstemmelse med artikel 9 i forordning (EF) nr. 1342/2003
 - Ausfuhr in Übereinstimmung mit Artikel 9 der Verordnung (EG) Nr. 1342/2003
 - Περιορισμός που προβλέπεται στο άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1342/2003
 - Export in accordance with Article 9 of Regulation (EC) No 1342/2003
 - Exportation conformément à l'article 9 du règlement (CE) n° 1342/2003
 - Esportazione in conformità all'articolo 9 del regolamento (CE) n. 1342/2003
 - Uitvoer op grond van artikel 9 van Verordening (EG) nr. 1342/2003
 - Exportação conforme o artigo 9.º do Regulamento (CE) n.º 1342/2003
 - Asetuksen (EY) N:o 1342/2003 9 artiklan mukainen vienti
 - Export i överensstämmelse med artikel 9 i förordning (EG) nr 1342/2003;

f) I fält 22, förutom den uppgift som avses i artikel 8.2, något av följande:

- Sin restitución por exportación
- Uden eksportrestitution
- Ohne Ausfuhrerstattung
- Χωρίς επιστροφή κατά την εξαγωγή
- No export refund
- Sans restitution à l'exportation
- Senza restituzione all'esportazione
- Zonder uitvoerrestitutie
- Sem restituição à exportação
- Ilman vientitukea
- Utan exportbidrag.

Licensen skall endast gälla för de produkter och kvantiteter som beskrivits på detta sätt.

4. De licenser som utfärdats i enlighet med denna artikel skall endast gälla för export till en av de i fält 7 angivna destinationerna.

5. På den berörda partens begäran skall en vidimerad kopia av licensen utfärdas.

6. Den behöriga myndigheten i medlemsstaten skall den första måndagen i varje månad meddela kommissionen de kvantiteter för vilka licenser utfärdats, fördelade per KN-nummer.

Artikel 10

1. Vid export på grundval av ett öppet anbudsförfarande i ett tredje importland skall exportlicensen vara giltig från dagen för utfärdandet i enlighet med artikel 23.1 i förordning (EG) nr 1291/2000 fram till den dag då de skyldigheter som följer av tilldelandet skall vara uppfyllda när det gäller vete, durumvete, råg, korn, majs, ris, vete- och rågmjöl, krossgryn och semolinagryn av durumvete samt de produkter som omfattas av KN-nummer 2309 10 11, 2309 10 13, 2309 10 31, 2309 10 33, 2309 10 51, 2309 10 53, 2309 90 31, 2309 90 33, 2309 90 41, 2309 90 43, 2309 90 51 och 2309 90 53 med en mjölkprodukthalt av mindre än 50 viktprocent.

2. Giltighetstiden för licensen får inte överstiga fyra månader räknat från månaden efter den när licensen utfärdades i enlighet med artikel 23.1 i förordning (EG) nr 1291/2000.

3. Utan hinder av artikel 49.3 tredje stycket i förordning (EG) nr 1291/2000 kan licensansökan eller -ansökningarna inlämnas tidigast fyra arbetsdagar före sista dagen för inlämnandet av anbud i anbudsförfarandet.

4. Utan hinder av artikel 49.5 i förordning (EG) nr 1291/2000 skall den maximala tidsfristen mellan sista dagen för inlämnandet av anbud och meddelandet från det utfärdande organet vad gäller resultatet av anbudsförfarandet, enligt a–d i nämnda punkt, fastställas till högst sex arbetsdagar.

Artikel 11

1. I vissa särskilda fall kan giltighetstiden för exportlicenser för vete, durumvete, råg, korn, majs, ris, vete- och rågmjöl, krossgryn och semolinagryn av durumvete samt för de produkter som omfattas av KN-nummer 2309 10 11, 2309 10 13, 2309 10 31, 2309 10 33, 2309 10 51, 2309 10 53, 2309 90 31, 2309 90 33, 2309 90 41, 2309 90 43, 2309 90 51 och 2309 90 53 med en mjölkproduktthalt av mindre än 50 viktprocent vara längre än den som angivits i artikel 7.1 om den berörda parten håller på att sluta ett avtal som berättigar till en längre giltighetstid. För detta ändamål skall den berörda personen för det behöriga organet uppvisa ett skriftligt bevis från ett offentligt organ eller ett företag med fastdriftställe i det land som är bestämmelseland för exporten. Detta skriftliga bevis skall, utöver varans kvantitet och kvalitet, ange leveranstiden och prisvillkoren. Medlemsstaterna skall omedelbart sända kommissionen en kopia av detta bevis för kännedom.

2. I de fall som avses i punkt 1 skall den berörda parten till det behöriga organet inlämna en ansökan om exportlicens tillsammans med en ansökan om förutfastställelse av det bidrag eller den exportavgift som var tillämplig dagen för inlämnandet av ansökan för den angivna destinationen samt en angivelse av den lägsta respektive högsta kvantitet som han räknar med att exportera och om den kortaste respektive längsta tidsfrist som behövs för att genomföra den planerade åtgärden. Den lägsta kvantiteten får dock inte underskrida 75 000 ton när det gäller vete, durumvete, råg, korn, majs, ris, vete- och rågmjöl samt de produkter som omfattas av KN-nummer 2309 10 11, 2309 10 13, 2309 10 31, 2309 10 33, 2309 10 51, 2309 10 53, 2309 90 31, 2309 90 33, 2309 90 41, 2309 90 43, 2309 90 51 och 2309 90 53 med en mjölkproduktthalt av mindre än 50 viktprocent, och 15 000 ton när det gäller krossgryn och semolinagryn av durumvete och ris. Utan hinder av artikel 15.2 i förordning (EG) nr 1291/2000 skall denna ansökan inte åtföljas av ställande av garanti.

För export till ett AVS-land eller till flera AVS-länder inom någon av de grupper av AVS-länder som anges i bilaga III minskas den minsta kvantitet som avses i första stycket på följande sätt:

- a) Till 20 000 ton när det gäller vete, durumvete, råg, korn, majs, vete- och rågmjöl och de produkter som omfattas av KN-nummer 2309 10 11, 2309 10 13, 2309 10 31, 2309 10 33, 2309 10 51, 2309 10 53, 2309 90 31, 2309 90 33, 2309 90 41, 2309 90 43, 2309 90 51 och 2309 90 53 med en mjölkproduktthalt av mindre än 50 % av vikten, och
- b) till 5 000 ton när det gäller korngryn och semolinagryn av durumvete och ris.

Vid ansökningar rörande flera stater inom någon av grupperna AVS-länder skall namnet på varje avsett bestämmelseland anges.

3. Den medlemsstat där det behöriga organet är beläget som handhar ansökan skall granska ansökningarna med hänsyn särskilt till kvantiteten och den ekonomiska aspekten av den planerade exporten liksom de konkreta möjligheterna att utföra exporten och om ansökan godkänns skall kommissionen

underrättas varvid kommissionen skall fatta ett beslut i enlighet med det förfarande som anges i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92 eller i artikel 22 i förordning (EG) nr 3072/95. Om kommissionen godkänner ansökan skall den fastställa en tidsgräns inom vilken avtalet skall överlämnas till det behöriga organet. Denna skall meddela den berörda parten om beslutet.

4. Om den i licensen fastställda giltighetstiden överensstämmer med den ansökta skall den berörda parten inom den tidsfrist som fastställs i enlighet med punkt 3 tillställa det behöriga organet ett undertecknat exemplar av avtalet samt en kopia därav. Avtalet skall ange den kvantitet som avtalet avser, och som måste ligga mellan de angivna minimi- och maximikvantiteterna, destinationen, den tidsfrist inom vilken transaktionen skall genomföras och som skall ligga mellan de angivna minimi- och maximifristerna, det för kontraktets giltighetstid fastställda priset samt betalningsvillkoren. Licensen utfärdas sedan en garanti ställd i enlighet med artikel 9.1 i förordning (EEG) nr 1766/92 eller i artikel 9.1 i förordning (EG) nr 3072/95. Bestämmelselandet eller -länderna inom en och samma grupp skall anges i fält 7 och export är endast möjlig till det eller de länder för vilka ansökan har gjorts. Aktören kan dock använda avtalet för en annan destination under förutsättning att denna tillhör samma grupp av länder som anges i bilaga III och inom en begränsning av 10 % av de kvantiteter som är återgivna i licensen.

Om den berörda parten inte har kunnat sluta ett sådant avtal skall han underrätta det behöriga organet om detta inom den tidsfrist som ges för uppvisande av kontraktet, varvid licensen inte skall utfärdas.

5. Om den berörda parten inte följer bestämmelserna i punkt 4 skall licens inte utfärdas, utom vid force majeure.

6. Om den fastställda giltighetstiden inte är den som den berörda parten ansökt om men om den är längre än den som anges i artikel 7 skall bestämmelserna i punkt 4 och 5 i denna artikel vara tillämpliga. Dock kan den berörda parten återkalla sin licensansökan inom den frist som ges för inlämnande av avtalet.

7. Om förlängning av giltighetstiden enligt artikel 7 har avslagits skall licens inte utfärdas.

8. Licenser utfärdade på de villkor som anges i denna artikel är inte underkastade bestämmelserna i artikel 8.1.

Artikel 12

Garantibeloppet som skall gälla för licenser avseende de produkter som anges i artikel 1 i förordning (EEG) nr 1766/92 och i artikel 1 i förordning (EG) nr 3072/95 skall vara

- a) 1 euro per ton, om det rör sig om importlicenser för vilka bestämmelserna i artikel 10.4, fjärde strecksatsen i förordning (EEG) nr 1766/92 inte är tillämpliga eller för sådana produkter som omfattas av förordning (EG) nr 3072/95, och 5 euro per ton om det rör sig om
- i) exportlicenser för en produkt för vilken varken exportbidrag eller exportavgift hade fastställts den dag då ansökan inkom,

- ii) exportlicenser för en produkt som varken omfattas av förutfastställd avgift eller exportbidrag,
 - iii) exportlicenser som utfärdats i enlighet med artikel 8.2 i denna förordning,
- b) om det rör sig om importlicenser för vilka bestämmelserna i artikel 10.4, fjärde strecksatsen, i förordning (EEG) nr 1766/92 är tillämpliga
- i) 15 euro per ton för de produkter som omfattas av KN-nummer 0709 90 60, 0712 90 19, 1001 10 00, 1001 90 91, 1001 90 99, 1002 00 00, 1003 00, 1004, 1005 10 90, 1005 90 00, 1007 00 och 1008,
 - ii) 5 euro för övriga produkter,
- c) 45 euro per ton för de produkter som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 3072/95 om det rör sig om exportlicenser

För export till AVS-länderna som utförs med en licens med särskild giltighetstid i enlighet med artikel 11 i den här förordningen, skall denna garanti fastställas till 12 euro per ton,

- d) 20 euro per ton för de produkter som avses i artikel 1 i förordning (EEG) nr 1766/92 om det rör sig om exportlicenser.

För licenser som utfärdats om bidrag i enlighet med artikel 7.3 i den här förordningen skall garantibeloppet dock vara 24 euro per ton.

För export till AVS-länderna som utförs med en licens med särskild giltighetstid i enlighet med artikel 11 i den här förordningen, skall denna garanti fastställas till 12 euro per ton.

Artikel 13

Om licensens giltighetstid förlängs i enlighet med bestämmelserna i artikel 41 i förordning (EG) nr 1291/2000 skall det korrigeringsbelopp vara tillämpligt som gäller den dag då licensansökan inlämnas för export som skall genomföras under den sista månaden av licensens normala giltighetstid.

Exportbidraget skall dessutom justeras i enlighet med bestämmelserna i artikel 14 i denna förordning.

Artikel 14

1. Beloppet av det bidrag som är tillämpligt i enlighet med artikel 13.5 i förordning (EEG) nr 1766/92 för de produkter som avses i artikel 1.1 a och 1.1 b i den förordningen, med undantag för majs och sorghum, skall justeras under perioden augusti till maj under samma regleringsår med ett belopp motsvarande den månatliga höjningen som är tillämplig på det interventionspris som fastställts för detta regleringsår.

För majs och sorghum skall detta bidrag justeras under perioden november under ett regleringsår till augusti det efterföljande regleringsåret med ett belopp motsvarande den månatliga höjning som är tillämplig på de interventionspris som fastställts för dessa regleringsår.

Den första justeringen skall ske den första dagen i kalendermånaden efter den månad då licensansökningen lämnades in. Senare justeringar skall ske månatligen.

För de produkter som avses i artikel 1.1 a och 1.1 b i förordning (EEG) nr 1766/82, med undantag för majs och sorghum, skall det i enlighet med första stycket justerade bidraget som är tillämpligt i maj förbli tillämpligt i juni. För majs och sorghum skall det i enlighet med andra stycket justerade bidraget som är tillämpligt i augusti förbli tillämpligt i september.

2. Den justering som avses i punkt 1 skall inte tillämpas när bidragsbeloppet är lika med noll.

3. Om licensen är giltig efter utgången av regleringsåret och exporten äger rum under det nya regleringsåret skall bidragsbeloppet, utan tillägg av de månatliga höjningar som avses i punkt 1, för de produkter som avses i artikel 1.1 a och 1.1 b i förordning (EEG) nr 1766/92, med undantag av majs och sorghum, justeras med ett belopp motsvarande prisskillnaden mellan de båda regleringsåren. Denna prisskillnad uppstår den 1 juli och skall fastställas på grundval av följande faktorer:

- a) Skillnaden mellan interventionspriserna, utan månatlig höjning, för det gångna respektive nya regleringsåret, plus
- b) ett belopp motsvarande den månatliga höjningen multiplicerat med det antal månader som förflutit från och med augusti månad till och med månaden för licensansökningen.

Om prisskillnaden är större än bidragsbeloppet i fråga, skall det justerade bidragsbeloppet sänkas till noll.

Det bidrag som justerats med prisskillnaden skall, från och med augusti månad under det nya regleringsåret, i enlighet med bestämmelserna i punkt 1, ökas på grundval av den månatliga höjning som gäller för det nya regleringsåret.

4. De justeringsbestämmelser som avses i punkt 3 skall även, i tillämpliga delar, gälla för majs och sorghum, dock med följande undantag:

- a) Den 30 september skall anses som slutet av regleringsåret.
- b) Ovan nämnda prisskillnad uppstår den 1 oktober i stället för den 1 juli.
- c) Månaden augusti skall ersättas med november.
- d) De månatliga höjningarna skall vara de som gäller för de berörda regleringsåren.

Artikel 15

1. För de produkter som anges i artikel 1.1 c och 1.1 d i förordning (EEG) nr 1766/92 och i artikel 1.1 c i förordning (EG) nr 3072/95 skall det belopp som följer av var och en av de justeringar som avses i punkterna 1 och 3 i artikel 14 i denna förordning påverkas av den bearbetningskoefficient som är tillämplig för produkten ifråga.

2. Det bidragsbelopp som skall tillämpas enligt artikel 13 i förordning (EEG) nr 3072/95 för de produkter som avses i artikel 1.1 a och b i den förordningen skall justeras under perioden från och med oktober till och med juli med en summa som motsvarar den månatliga ökningen som tillämpas på det interventionspris för paddyris som fastställts för innevarande regleringsår, beroende på bearbetningsstadium och med den tillämpliga jordbruksomräkningskursen.

Den första justeringen inträffar från och med den första dagen i den kalendermånad som följer efter månaden för licensansökan. Justeringar längre fram skall utföras månatligen.

3. Den justering som avses i punkt 2 skall inte tillämpas när bidragsbeloppet är lika med noll.

4. Om licensen är giltig efter utgången av regleringsåret och exporten äger rum under det nya regleringsåret skall bidragsbeloppet, utan tillägg av de månatliga höjningar som avses i punkt 4, justeras med ett belopp motsvarande skillnaden mellan interventionspriserna för paddyris för de två regleringsåren, på grundval av bearbetningsstadium och med tillämpning av gällande bearbetningskoefficient.

Denna prisskillnad uppstår den 1 september och består av följande delar:

- a) Skillnaden mellan interventionspriset för paddyris utan månatlig ökning av priset för det gångna och det nya regleringsåret.
- b) En summa som är lika med den månatliga ökningen multiplicerad med antalet förflutna månader från och med sistlidna oktober till och med den månad ansökan om exportlicens inlämnades.

Dessa två delar skall räknas om med jordbruksomräkningskursen motsvarande det bearbetningsstadium produkten befinner sig i vid exporten.

Om prisskillnaden är större än bidragsbeloppet i fråga, skall det justerade bidragsbeloppet sänkas till noll.

Bidragsbeloppet skall minskas med delarna a och b i andra stycket beroende på bearbetningsstadium och ökas från och med oktober månad det nya regleringsåret enligt de bestämmelser som anges i punkt 2 med hänsyn till det belopp för månatlig ökning som skall tillämpas för det nya regleringsåret.

Artikel 16

1. När det gäller exportlicenser skall medlemsstaterna lämna meddelande till kommissionen enligt följande:

- a) Varje arbetsdag
 - i) alla licensansökningar eller avsaknader av licensansökningar,

- ii) licensansökningar enligt artikel 49 i förordning (EG) nr 1291/2000 inlämnade under den arbetsdag som föregår dagen för meddelandet,

- iii) de kvantiteter för vilka licenserna har utfärdats till följd av licensansökningar enligt artikel 49 i förordning (EG) nr 1291/2000.

b) Med avseende på föregående månad, före den 15 i varje månad

- i) de kvantiteter för vilka licenser om livsmedelsbistånd har utfärdats,

- ii) de kvantiteter för vilka licenser har utfärdats och som inte har utnyttjats, samt beloppet på bidrag eller exporttull per KN-nummer,

- iii) de kvantiteter för vilka artikel 8.1 i denna förordning inte är tillämplig och för vilka licenser har utfärdats.

c) En gång per regleringsår och senast den 30 april de uppgifter som rör de exakta kvantiteter som använts när det gäller licenserna med hänsyn tagen till det utrymme som medges i artikel 8.4 i förordning (EG) nr 1291/2000.

Meddelandet om ansökningar och kvantiteter enligt första stycket skall omfatta

- a) mängden för varje tolvssiffrigt produktnummer i nomenklaturen för jordbrukprodukter för exportbidrag. Om en licens utfärdas för flera tolvssiffriga KN-nummer skall endast det första numret anges,

- b) den kvantitet för varje kod som uppdelats efter destination i de fall då satsen för exportbidraget eller exporttullen varierar beroende på destination.

2. När det gäller de utfärdade importlicenserna skall medlemsstaterna varje dag meddela vilka kvantiteter som omfattas av licenserna uppdelade efter produktkod och när det gäller vete efter kvalitetskategori och ursprung. Ursprunget skall också anges i importlicenserna för ris.

Artikel 17

Förordning (EG) nr 1162/95 skall upphöra att gälla.

Den skall fortsätta att gälla för licenser som utfärdats före ikraftträdandet av denna förordning.

Hänvisningar till den upphävda förordningen skall anses som hänvisningar till denna förordning och skall läsas enligt jämförelsetabellen i bilaga VI.

Artikel 18

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 juli 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

GILTIGHETSPERIOD FÖR EXPORTLICENSER

A. För spannmål

KN-nummer	Varuslag	Giltighetsperiod
0709 90 60	Sockermajs, färsk eller kyld	45 dagar
0712 90 19	Torkad sockermajs, hel, skuren, skivad, bruten eller i mjölform, men inte vidare beredd, annan än hybridmajs för utsäde	
1001 90 91	Vete och blandsäd av vete och råg	
1001 90 99	Spält, vete och blandsäd av vete och råg, annan än för utsäde	
1002 00 00	Råg	
1003 00	Korn	
1004 00	Havre	
1005 10 90	Annan majs än hybridmajs	
1005 90 00	Annan majs än utsädesmajs	
1007 00 90	Annan sorghum än hybrider för utsäde	
1008	Bovete, hirs och kanariefrö; annan spannmål	
1001 10	Durumvete	
1101 00	Mjöl av vete eller blandsäd	60 dagar
1102 10 00	Rågmjöl	
1103 11	Vete och mjöl	
1107	Malt, även rostad	
	Produkterna i bilaga A till förordning (EEG) nr 1766/92	Till slutet av fjärde månaden efter månaden för utfärdandet

B. För ris

KN-nummer	Varuslag	Giltighetsperiod
1006 10 21	Oskalat ris (ris med ytterskal)	Till slutet av andra månaden efter månaden för utfärdandet
1006 10 23		
1006 10 25		
1006 10 27		
1006 10 92		
1006 10 94		
1006 10 96		
1006 10 98		
1006 20	Endast befriat från ytterskalet (råris)	
1006 30	Helt eller delvis slipat ris, även polerat eller glaserat	
1006 40 00	Brutet ris	Till slutet av tredje månaden efter utfärdandet

KN-nummer	Varuslag	Giltighetsperiod
1102 30 00	Rismjöl	} Till slutet av fjärde månaden efter utfärdandet
1103 19 50	Risgryn och grovmjöl	
1103 20 50	Rispelletar	
1104 19 91	Risflingor	
1108 19 10	Risstärkelse	

BILAGA II

GILTIGHETSPERIOD FÖR EXPORTLICENSER

A. För spannmål

KN-nummer	Varuslag	Giltighetstid
0709 90 60	Sockermajs, färsk eller kyld	T.o.m. utgången av den fjärde månaden efter det att licensen utfärdats
0712 90 19	Torkad sockermajs, hel, skuren, skivad, bruten eller i mjölform, men inte vidare beredd, annan än hybridmajs för utsäde	
1001 90 91	Vete och blandsäd av vete och råg	
1001 90 99	Spält, vete och blandsäd av vete och råg, annan än för utsäde	
1002 00 00	Råg	
1003 00	Korn	
1004 00	Havre	
1005 10 90	Annan majs än hybridmajs	
1005 90 00	Annan majs än utsädesmajs	
1007 00 90	Annan sorghum än hybrider för utsäde	
1008	Bovete, hirs och kanariefrö; annan spannmål	
1001 10	Durumvete	
1101 00	Vete eller blandmjöl av vete och råg	
1102 10 00	Rågmjöl	
1103 11 90	Vete och spält av gryn och grovmjöl	
	Produkterna i bilaga A till förordning (EEG) nr 1766/92	
1103 11 10	Krossgryn och grovmjöl av durumvete	
1107	Malt, även torkad	
	Produkter som avses ovan och som exporteras med licenser med angivelsen "GATT-intyg – Livsmedelsbistånd" i fält 20	T.o.m. utgången av den fjärde månaden efter det att licensen utfärdats

B. För ris

KN-nummer	Varuslag	Giltighetsperiod
1006 10 21	Oskalat ris (ris med ytterskal)	Till utgången av den fjärde månaden efter månaden för utfärdandet
1006 10 23		
1006 10 25		
1006 10 27		
1006 10 92		
1006 10 94		
1006 10 96		
1006 10 98		
1006 20		
1006 30		
	Endast befriat från ytterskalet (råris)	
	Helt eller delvis slipat ris, även polerat eller glaserat	
1006 40 00	Brutet ris	30 dagar

KN-nummer	Varuslag	Giltighetsperiod
1102 30 00	Rismjöl	} Till slutet av fjärde månaden efter månaden för utfärdandet
1103 19 50	Risgryn och grovmjöl	
1103 20 50	Rispelletar	
1104 19 91	Risflingor	
1108 19 10	Risstärkelse	
	Ovan angivna produkter som exporteras med licenser vars fält 20 innehåller orden "GATT-licens – Livsmedelshjälp"	Till slutet av fjärde månaden efter månaden för utfärdandet

BILAGA III

Grupper av AVS-länder som har undertecknat Lomékonventionen

Grupp I	Grupp II	Grupp III	Grupp IV	Grupp V	Grupp VI	Grupp VII
Mauretanien	Tchad	Angola	Sudan	Seychellerna	Haiti	Papua Nya Guinea
Mali	Centralafrikanska Republiken	Zambia	Djibouti	Comorerne	Dominikanska Republiken	Fiji
Niger	Benin	Malawi	Etiopien	Madagaskar	Antigua och Barbuda	Kiribati
Senegal	Nigeria	Moçambique	Somalia	Mauritius	Bahamas	Salomonöarna
Burkina Faso	Kamerun	Namibia	Uganda		Barbados	Västsamoa
Gambia	Ekvatorialguinea	Botswana	Kenya		Belize	Tonga
Guinea-Bissau	São Tomé och Príncipe	Zimbabwe	Tanzania		Dominica	Tuvalu
Guinea	Gabon	Lesotho			Grenadas	Vanuatu
Kap Verde	Kongo	Swaziland			Jamaica	
Sierra Leone	Demokratiska republiken Kongo				Saint Christopher och Nevis	
Liberia	Rwanda				Saint Lucia	
Elfenbenskusten	Burundi				Saint Vincent och Grenaderna	
Ghana					Trinidad och Tobago	
Togo					Guyana	
					Surinam	

BILAGA IV

Produkter för vilka exportbidragen enligt artikel 9 avskaffats

Tredje land	Berörda produkter (KN-nummer)
Bulgarien	1001 10 00 9200, 1001 10 00 9400, 1001 90 91 9000, 1001 90 99 9000, 1002 00 00 9000, 1003 00 10 9000, 1003 00 90 9000, 1004 00 00 9200, 1004 00 00 9400, 1005 10 90 9000, 1005 90 00 9000, 1008 20 00 9000, 1102 10 00 9500, 1102 10 00 9700, 1102 10 00 9900, 1107 10 19 9000, 1107 10 99 9000, 1107 20 00 9000, 1102 90 10 9100, 1102 90 10 9900, 1102 90 30 9100, 1103 20 20 9000, 1107 10 11 9000, 1107 10 91 9000
Estland	Alla produkter enligt artikel 1.1 i förordning (EEG) nr 1766/92 samt risstärkelse enligt KN-nummer 1108 19 10
Ungern	1001 10 00, 1001 90 91, 1001 90 99, 1002 00 00, 1003 00 10, 1003 00 90, 1004 00 00, 1005 10 90, 1005 90 00, 1007 00 90, 1008 20 00, 1101 00 11, 1101 00 15, 1101 00 90, 1102 10 00, 1102 20 10, 1102 20 90, 1102 90 10, 1102 90 30, 1103 11 10, 1103 11 90, 1103 13 10, 1103 13 90, 1103 19 10, 1103 19 30, 1103 19 40, 1103 20 20, 1103 20 60, 1104 12 90, 1104 19 10, 1104 19 50, 1104 19 69, 1104 22 20, 1104 22 30, 1104 23 10, 1104 29 01, 1104 29 03, 1104 29 05, 1104 29 11, 1104 29 51, 1104 29 55, 1104 30 10, 1104 30 90, 1107 10 11, 1107 10 19, 1107 10 91, 1107 10 99, 1107 20 00
Lettland	1001 10 00, 1001 90 91, 1001 90 99, 1002 00 00, 1003 00 10, 1003 00 90, 1004 00 00, 1101 00 11, 1101 00 15, 1101 00 90, 1102 10 00, 1102 90 10, 1102 90 30, 1103 11 10, 1103 11 90, 1103 19 10, 1103 19 40, 1103 20 60
Litauen	1001 10 00, 1001 90 91, 1001 90 99, 1002 00 00, 1004 00 00, 1008 20 00, 1101 00 11, 1101 00 15, 1101 00 90, 1102 10 00, 1103 11 10, 1103 11 90, 1103 19 40, 1102 90 30, 1103 19 10, 1103 20 60, 1104 12 90, 1104 19 10, 1104 22 20, 1104 22 30, 1104 29 11, 1104 29 51, 1104 29 55, 1104 30 10, 1107 10 11, 1107 10 19, 1107 10 91, 1107 10 99 och 1107 20 00
Polen	1001 90, 1101, 1102, 1107 10 11, 1107 10 19, 1107 10 91, 1107 10 99, 1107 20 00 och ex 2302, förutom produkter enligt KN-nummer 2302 50,
Tjeckien	1001 90 91 9000, 1001 90 99 9000, 1002 00 00 9000, 1003 00 10 9000, 1003 00 90 9000, 1004 00 00 9200, 1004 00 00 9400, 1005 10 90 9000, 1005 90 00 9000, 1008 20 00 9000, 1107 10 19 9000, 1107 10 99 9000, 1107 20 00 9000
Rumänien	1001 10 00 9200, 1001 10 00 9400, 1001 90 91 9000, 1001 90 99 9000, 1005 10 90 9000, 1005 90 00 9000, 1101 00 11 9000, 1101 00 15 9100, 1101 00 15 9130, 1101 00 15 9150, 1101 00 15 9170, 1101 00 15 9180, 1101 00 15 9190, 1101 00 90 9000, 1103 11 10 9200, 1103 11 10 9400, 1103 11 10 9900, 1103 11 90 9200, 1103 11 90 9800, 1103 20 60 9000, 1107 10 11 9000, 1107 10 19 9000, 1107 10 91 9000, 1107 10 99 9000, 1107 20 00 9000
Slovakien	1001 10 00 9200, 1001 10 00 9400, 1001 90 91 9000, 1001 90 99 9000, 1002 00 00 9000, 1003 00 10 9000, 1003 90 90 00, 1004 00 00 9200, 1004 00 00 9400, 1005 10 90 9000, 1005 90 00 9000, 1008 20 00 9000, 1107 10 99 9000
Slovenien	1001 10 00 9200, 1001 10 00 9400, 1001 90 91 9000, 1001 90 99 9000, 1002 00 00 9000, 1003 00 10 9000, 1003 00 90 9000, 1004 00 00 9200, 1004 00 00 9400, 1005 10 90 9000, 1005 90 00 9000, 1008 20 00 9000, 1102 10 00 9500, 1102 10 00 9700, 1102 10 00 9900, 1107 10 19 9000, 1107 10 99 9000, 1107 20 00 9000, 1102 20 10 9200, 1102 20 10 9400, 1102 20 90 9200, 1102 90 10 9100, 1102 90 10 9900, 1102 90 30 9100, 1103 13 10 9100, 1103 13 10 9300, 1103 13 10 9500, 1103 20 20 9000, 1107 10 11 9000, 1107 10 91 9000

BILAGA V

Upphävd förordning och ändringar av denna i kronologisk ordning

Kommissionens förordning (EG) nr 1162/95	(EGT L 117, 24.5.1995, s. 2)
Kommissionens förordning (EG) nr 1517/95, endast artikel 9	(EGT L 147, 30.6.1995, s. 51)
Kommissionens förordning (EG) nr 1518/95, endast artikel 7	(EGT L 147, 30.6.1995, s. 55)
Kommissionens förordning (EG) nr 1617/95	(EGT L 154, 5.7.1995, s. 5)
Kommissionens förordning (EG) nr 1861/95	(EGT L 177, 28.7.1995, s. 86)
Kommissionens förordning (EG) nr 2147/95	(EGT L 215, 9.9.1995, s. 4)
Kommissionens förordning (EG) nr 2917/95	(EGT L 305, 19.12.1995, s. 53)
Kommissionens förordning (EG) nr 285/96	(EGT L 37, 15.2.1996, s. 18)
Kommissionens förordning (EG) nr 1029/96	(EGT L 137, 8.6.1996, s. 1)
Kommissionens förordning (EG) nr 1527/96	(EGT L 190, 31.7.1996, s. 23)
Kommissionens förordning (EG) nr 932/97	(EGT L 135, 27.5.1997, s. 2)
Kommissionens förordning (EG) nr 444/98 (rättad genom förordning (EG) nr 2067/2002, EGT L 318, 22.11.2002, s. 6)	(EGT L 56, 26.2.1998, s. 12)
Kommissionens förordning (EG) nr 1432/1999	(EGT L, 166, 1.7.1999, s. 56)
Kommissionens förordning (EG) nr 2110/2000	(EGT L 250, 5.10.2000, s. 23)
Kommissionens förordning (EG) nr 409/2001	(EGT L 60, 1.3.2001, s. 27)
Kommissionens förordning (EG) nr 2298/2001, endast hänvisningen i dess artikel 5 till artikel 11a i förordning (EG) nr 1162/95	(EGT L 308, 27.11.2001, s. 16)
Kommissionens förordning (EG) nr 904/2002	(EGT L 142, 31.5.2002, s. 25)
Kommissionens förordning (EG) nr 1006/2002	(EGT L 153, 13.6.2002, s. 5)
Kommissionens förordning (EG) nr 1322/2002	(EGT L 194, 23.7.2002, s. 22)
Kommissionens förordning (EG) nr 2305/2002	(EGT L 348, 21.12.2002, s. 92)
Kommissionens förordning (EG) nr 498/2003	(EUT L 74, 20.3.2003, s. 15)

BILAGA VI

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EG) nr 1162/95	Denna förordning
Artikel 1, första och andra strecksatserna	Artikel 1 a och b
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4.1	Artikel 4.1
Artikel 4.2, första stycket, första andra, tredje och fjärde strecksatserna	Artikel 4.2, första stycket, a, b, c och d
Artikel 4.2, andra stycket	Artikel 4.2, andra stycket
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6	Artikel 6
Artikel 7.1	Artikel 7.1
Artikel 7.1a	Artikel 7.2
Artikel 7.2, första stycket, första, andra och tredje strecksatserna	Artikel 7.3, första stycket, a, b och c
Artikel 7.2, andra stycket	Artikel 7.3, andra stycket
Artikel 7.2a	Artikel 7.4
Artikel 7.3	Artikel 8.1
Artikel 7.3a	Artikel 8.2
Artikel 7.4	Artikel 8.3
Artikel 7a.1 och 7a.2	Artikel 9.1 och 9.2
Artikel 7a.3, a–f	Artikel 9.3, första stycket, a–f
Artikel 7a.3 g	Artikel 9.3, andra stycket
Artikel 7a.4, 7a.5 och 7a.6	Artikel 9.4, 9.5 och 9.6
Artikel 8	Artikel 10
Artikel 9.1	Artikel 11.1
Artikel 9.2, första stycket	Artikel 11.2, första stycket
Artikel 9.2, andra stycket, första och andra strecksatserna	Artikel 11.2, andra stycket, a och b
Artikel 9.2, tredje stycket	Artikel 11.2, tredje stycket
Artikel 9.3 – 9.8	Artikel 11.3 – 11.8
Artikel 10 a, första, andra och tredje strecksatserna	Artikel 12 a i, a ii och a iii
Artikel 10 b, första och andra strecksatserna	Artikel 12 b i och b ii
Artikel 10 c och d	Artikel 12 c och d
Artikel 11	Artikel 13
Artikel 12.1	Artikel 14.1
Artikel 12.1a	Artikel 14.2
Artikel 12.2	Artikel 14.3
Artikel 12.2a, första, andra, tredje och fjärde strecksatserna	Artikel 14.4 a, b, c och d
Artikel 12.3	Artikel 15.1
Artikel 12.4	Artikel 15.2
Artikel 12.4a	Artikel 15.3
Artikel 12.5, första stycket	Artikel 15.4, första stycket

Förordning (EG) nr 1162/95	Denna förordning
Artikel 12.5, andra stycket, a, första stycket	Artikel 15.4, andra stycket, a
Artikel 12.5, andra stycket, a, andra stycket	–
Artikel 12.5, andra stycket, b	Artikel 15.4, andra stycket, b
Artikel 12.5, tredje, fjärde och femte styckena	Artikel 15.4, tredje, fjärde och femte styckena
Artikel 13.1 a, första stycket, i, första strecksatsen	Artikel 16.1, första stycket, a, i
Artikel 13.1 a, första stycket, i, andra strecksatsen	Artikel 16.1, första stycket, a, ii
Artikel 13.1 a, första stycket, ii	Artikel 16.1, första stycket, a, iii
Artikel 13.1 b	Artikel 16.1, första stycket, b,
Artikel 13.1 c	Artikel 16.1, första stycket, c
Artikel 13.1 a, andra stycket, första och andra strecksatsen	Artikel 16.1, andra stycket, a och b
Artikel 13.2	Artikel 16.2
–	Artikel 17
Artikel 14	–
Artikel 15	Artikel 18
Bilaga I, II, III och IV	Bilaga I, II, III och IV
–	Bilaga V
–	Bilaga VI

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1343/2003**av den 23 juli 2003**

om tillfälligt upphävande under ytterligare sex månader, när det gäller socker enligt KN-numren 1701 och 1702 som importeras från Serbien och Montenegro, av den ordning som fastställs i rådets förordning (EG) nr 2007/2000 beträffande införande av särskilda handelsåtgärder för länder och territorier som deltar i eller är knutna till Europeiska unionens stabiliserings- och associeringsprocess

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2007/2000 av den 18 september 2000 om införande av särskilda handelsåtgärder för länder och territorier som deltar i eller är knutna till Europeiska unionens stabiliserings- och associeringsprocess samt om ändring av förordning (EG) nr 2820/98 och om upphävande av förordningarna (EG) nr 1763/1999 och (EG) nr 6/2000 ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 607/2003 ⁽²⁾, särskilt artikel 12.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 764/2003 ⁽³⁾ upphävdes, under en period på tre månader, tillfälligt handelsförmånerna enligt rådets förordning (EG) nr 2007/2000 för socker enligt KN-numren 1701 och 1702 som importeras från Serbien och Montenegro.
- (2) Detta beslut grundades på konstaterandet att Serbien och Montenegros system för certifiering och kontroll av ursprung som medför förmånsbehandling av socker enligt KN-numren 1701 och 1702 inte gör det möjligt för de behöriga myndigheterna i detta förmånsland att kontrollera produkternas ursprungsstatus och att tillhandahålla det administrativa samarbete som krävs för kontroll av ursprung.
- (3) Det vidtogs således åtgärder för tillfälligt upphävande i enlighet med artikel 12.1 i förordning (EG) nr 2007/2000.

- (4) I artikel 12.3 i förordning (EG) 2007/2000 fastställs att kommissionen, när tiden för det tillfälliga upphävandet löper ut, skall besluta att antingen avsluta eller förlänga giltighetstiden för det tillfälliga upphävandet.
- (5) Det har, trots löpande ansträngningar från myndigheterna i Serbien och Montenegro, inte skett några betydande förändringar av Serbien och Montenegros situation när det gäller bristerna i systemet för certifiering och kontroll av ursprung som medför förmånsbehandling av socker. Det behövs dessutom en rimlig tid för att återupprätta situationen.
- (6) Kommissionen anser därför att giltighetstiden för åtgärden för tillfälligt upphävande bör förlängas med ytterligare sex månader när det gäller socker som klassificeras enligt KN-nummer 1701 eller 1702, i enlighet med artikel 12.3 i rådets förordning (EG) nr 2007/2000.
- (7) Tullkodexkommittén har underrättats om detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Handelsförmånerna enligt rådets förordning (EG) nr 2007/2000 för socker enligt KN-numren 1701 och 1702 som importeras från Serbien och Montenegro skall tillfälligt upphävas under ytterligare sex månader.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 8 augusti 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 juli 2003.

På kommissionens vägnar

Frederik BOLKESTEIN

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 240, 23.9.2000, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 86, 3.4.2003, s. 18.

⁽³⁾ EUT L 109, 1.5.2003, s. 13.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1344/2003
av den 28 juli 2003
om utfärdande av importlicenser för frysta mellangärden av nötkreatur

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 996/97 av den 3 juni 1997 om öppnande av en importtullkvot för fryst mellangärde från nötkreatur som omfattas av KN-nummer 0206 29 91 ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 649/2003 ⁽²⁾, särskilt artikel 8.3 i denna, och

med beaktande av följande:

- (1) I artikel 1.3 b i förordning (EG) nr 996/97 fastställs att den kvantitet frysta mellangärden som får importeras på särskilda villkor under perioden 2003/2004 skall vara 800 ton.
- (2) I artikel 8.3 i förordning (EG) nr 996/97 fastställs att de kvantiteter för vilka ansökningar gjorts kan minskas. De ansökningar som lämnats in avser totala kvantiteter som

överskrider de tillgängliga kvantiteterna. Med hänsyn till detta och för att säkerställa att de tillgängliga kvantiteterna fördelas rättvist är det lämpligt att proportionellt minska de kvantiteter för vilka ansökningar gjorts.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Alla ansökningar om importlicenser som lämnats in i enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 996/97 skall beviljas upp till 0,4697 % av de begärda kvantiteterna.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 29 juli 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 juli 2003.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 144, 4.6.1997, s. 6.

⁽²⁾ EUT L 95, 11.4.2003, s. 13.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1345/2003**av den 28 juli 2003****om fastställande av i vilken utsträckning de ansökningar kan godtas som lämnades in i juli 2003 om importlicens för vissa mjölkprodukter inom ramen för vissa tullkvoter enligt förordning (EG) nr 2535/2001**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 806/2003 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 2535/2001 av den 14 december 2001 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1255/1999 när det gäller ordningen för import av mjölk och mjölkprodukter och om öppnande av tullkvoter ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1157/2003 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 16.2 i denna, och

av följande skäl:

Ansökningar som har lämnats in under juli 2003 med avseende på vissa produkter som anges i bilaga I till förordning (EG) nr 2535/2001 avser för vissa produkter större kvantiteter än de som är tillgängliga. Därför bör tilldelningskoefficienter fastställas för de kvantiteter som ansökningarna gäller.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Vid tilldelningen av importlicenser för produkter enligt bilaga I till förordning (EG) nr 2535/2001 och för vilka ansökan lämnats in perioden 1 juli–31 december 2003 skall de koefficienter tillämpas som anges i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 29 juli 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 juli 2003.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EUT L 122, 16.5.2003, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 341, 22.12.2001, s. 29.

⁽⁴⁾ EUT L 162, 1.7.2003, s. 19.

BILAGA

Tillgängliga kvantiteter för perioden 1 juli–31 december 2003

BILAGA I.A

Kvotnummer	Tilldelningskoefficient
09.4590	0,1904
09.4599	0,0077
09.4591	1,0000
09.4592	1,0000
09.4593	1,0000
09.4594	1,0000
09.4595	0,0076
09.4596	0,0183

BILAGA I.B

1. Produkter med ursprung i Polen

Kvotnummer	Tilldelningskoefficient
09.4813	0,0077
09.4814	0,0077
09.4815	0,0078

2. Produkter med ursprung i Tjeckien

Kvotnummer	Tilldelningskoefficient
09.4611	0,0089
09.4636	—
09.4637	1,0000
09.4612	0,0081
09.4613	1,0000

3. Produkter med ursprung i Slovakien

Kvotnummer	Tilldelningskoefficient
09.4641	0,0125
09.4645	—
09.4642	0,0085
09.4643	0,8384

4. Produkter med ursprung i Ungern

Kvotnummer	Tilldelningskoefficient
09.4775	0,0093
09.4776	—
09.4777	0,0170
09.4778	0,0105
09.4733	0,9566

5. Produkter med ursprung i Rumänien

Kvotnummer	Kvantitet (t)
09.4758	0,3814

6. Produkter med ursprung i Bulgarien

Kvotnummer	Tilldelningskoefficient
09.4660	1,0000
09.4675	—

7. Produkter med ursprung i Estland

Kvotnummer	Tilldelningskoefficient
09.4578	0,0098
09.4546	0,0078
09.4579	1,0000
09.4580	0,2564
09.4547	0,0090
09.4581	0,0103
09.4582	0,0096

8. Produkter med ursprung i Lettland

Kvotnummer	Tilldelningskoefficient
09.4872	—
09.4873	—
09.4874	—
09.4551	0,0104
09.4552	0,0082

9. Produkter med ursprung i Litauen

Kvotnummer	Tilldelningskoefficient
09.4862	0,0086
09.4863	0,1992
09.4864	0,6666
09.4865	—
09.4866	0,0079
09.4557	0,0080

10. Produkter med ursprung i Slovenien

Kvotnummer	Tilldelningskoefficient
09.4086	0,0459
09.4087	—
09.4088	0,0533

BILAGA I.C

Kvotnummer	Tilldelningskoefficient
09.4026	—
09.4027	—

BILAGA I.D

Kvotnummer	Tilldelningskoefficient
09.4101	—

BILAGA I.E

Kvotnummer	Tilldelningskoefficient
09.4151	1,0000

BILAGA I.F

Kvotnummer	Tilldelningskoefficient
09.4155	1,0000
09.4156	1,0000

BILAGA I.G

Kvotnummer	Tilldelningskoefficient
09.4159	—

BILAGA I.H

Kvotnummer	Tilldelningskoefficient
09.4781	1,0000
09.4782	1,0000

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS REKOMMENDATION

av den 23 juli 2003

om riktlinjer för utarbetande av nationella strategier och bästa praxis för samexistens mellan genetiskt modifierade grödor och konventionellt och ekologiskt jordbruk

[delgivet med nr K(2003) 2624]

(2003/556/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION UTFÄRDAR DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 211 i detta,

med beaktande av meddelandet från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén om "Biovetenskap och bioteknik – En strategi för Europa" ⁽¹⁾, särskilt åtgärd 17 i detta, och

av följande skäl:

(1) Ingen form av jordbruk, vare sig konventionellt, ekologiskt eller jordbruk som använder GMO, bör vara utesluten i Europeiska unionen.

(2) Förmågan att vidmakthålla olika produktionssystem inom jordbruket är en förutsättning för att ge konsumenterna stor valmöjlighet.

(3) Med samexistens avses lantbrukarnas möjlighet att göra ett praktiskt val mellan produktion av konventionella, ekologiska och genetiskt modifierade grödor, i enlighet med lagens krav på märkning och/eller renhetsnormer.

(4) Om det behövs särskilda åtgärder för samexistens för att skydda miljö och människors hälsa ingår dessa i det slutliga medgivandet i godkännandeförfarandet i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/18/EG ⁽²⁾, med en rättsligt bindande skyldighet om genomförande.

(5) Frågan om samexistens som tas upp i denna rekommendation gäller potentiella ekonomiska förluster och konsekvenser av inblandning av GM-grödor i icke-GM-grödor, samt de driftåtgärder som är mest lämpliga för att minimera inblandning.

(6) Gårdsstrukturer och odlingssystem är oerhört varierande, liksom de ekonomiska och naturliga förutsättningarna för jordbruket i Europeiska unionen, och verkningsfulla och kostnadseffektiva åtgärder för samexistens ser mycket olika ut i olika delar av Europeiska unionen.

(7) Europeiska kommissionen anser att åtgärder för samexistens bör utarbetas och genomföras av medlemsstaterna.

(8) Europeiska kommissionen bör ge stöd och råd till medlemsstaterna i denna process genom att utfärda riktlinjer för hur frågan om samexistens bör angripas.

(9) Riktlinjerna bör innehålla en förteckning över allmänna principer och faktorer för utveckling av nationella strategier och bästa praxis för samexistens.

(10) Två år efter det att denna rekommendation offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, och på grundval av information från medlemsstaterna, kommer kommissionen att lämna en rapport till rådet och Europaparlamentet om medlemsstaternas erfarenheter av genomförandet av åtgärder för samexistens, samt vid behov även en utvärdering och bedömning av alla möjliga och nödvändiga åtgärder att vidta.

⁽¹⁾ KOM(2002) 27 slutlig (EGT C 55, 2.3.2002, s. 3).

⁽²⁾ EGT L 106, 17.4.2001, s. 1.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS FÖLJANDE.

1. Vid utarbetandet av nationella strategier och bästa praxis för samexistens bör medlemsstaterna följa de riktlinjer som anges i bilagan till denna rekommendation.
2. Denna rekommendation riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdad i Bryssel den 23 juli 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

INNEHÅLL

	Page
1 Inledning	39
1.1 Begreppet samexistens	39
1.2 Ekonomiska aspekter av samexistens kontra miljö- och hälsoaspekter	39
1.3 Rundabordskonferensen om samexistens	40
1.4 Subsidiaritet	40
1.5 Riktlinjernas syfte och räckvidd	40
2 Allmänna principer	40
2.1 Principer för utveckling av strategier för samexistens	40
2.1.1 Öppenhet och intressenternas deltagande	40
2.1.2 Vetenskapligt grundade beslut	41
2.1.3 Befintliga metoder/praxis för särskilt utvalda områden som utgångspunkt	41
2.1.4 Proportionalitet	41
2.1.5 Lämplig skala	41
2.1.6 Åtgärdernas specificitet	41
2.1.7 Genomförande av åtgärder	41
2.1.8 Politiska instrument	42
2.1.9 Ansvarsbestämmelser	42
2.1.10 Övervakning och utvärdering	42
2.1.11 Informationsförsörjning och informationsutbyte inom EU	42
2.1.12 Forskning och utbyte av forskningsresultat	42
2.2 Faktorer att beakta	42
2.2.1 Grad av samexistens som skall uppnås	43
2.2.2 Källor till tillfällig inblandning	43
2.2.3 Tröskelvärden för märkning	43
2.2.4 Specificitet för arter och sorter av grödor	43
2.2.5 Produktion av grödor kontra utsäde	44
2.2.6 Regionala aspekter	44
2.2.7 Genetiska korsningsbarriärer	44
3 Vägledande katalog över åtgärder för samexistens	44
3.1 Åtgärdernas additivitet	45
3.2 Åtgärder på gården	45
3.2.1 Förberedelser för sådd, plantering och jordbearbetning	45
3.2.2 Skörd och behandling av fälten efter skörd	45
3.2.3 Transport och lagring	46
3.2.4 Fältövervakning	46
3.3 Samarbete mellan närliggande gårdar	46
3.3.1 Information om planerad sådd	46
3.3.2 Samordnade driftåtgärder	46
3.3.3 Frivilliga avtal mellan lantbrukare om områden med en enda produktionsform	46
3.4 Övervakningsprogram	46
3.5 Register	46
3.6 Dokumentering	46
3.7 Utbildning och informationsprogram	47
3.8 Informationsförsörjning, informationsutbyte och rådgivning	47
3.9 Förlikningsförfaranden vid tvister	47

1. INLEDNING

1.1 Begreppet samexistens

Odlingen av genetiskt modifierade organismer (GMO) i Europeiska unionen kommer troligen att få konsekvenser för hur jordbruksproduktionen organiseras. Möjligheten av tillfällig (oavsiktlig) förekomst av genetiskt modifierade (GM) grödor i icke-GM-grödor, och tvärtom, väcker frågan om hur producenternas valfrihet mellan de olika typerna av produktion kan säkerställas. I princip bör lantbrukarna kunna odla vilken sorts jordbruksgrödor som helst – vare sig det är GM-grödor, konventionella eller ekologiska grödor. Ingen av dessa typer av jordbruk bör vara utesluten inom EU.

Frågan hänger också samman med konsumenternas valmöjlighet. För att de europeiska konsumenterna skall få en reell möjlighet att välja mellan GM-livsmedel och icke-GM-livsmedel, bör det inte bara finnas ett väl fungerande system för spårbarhet och märkning, utan också en jordbrukssektor som kan tillhandahålla de olika typerna av varor. Livsmedelsindustrins möjlighet att ge konsumenterna en stor valfrihet går hand i hand med jordbrukssektorns möjlighet att upprätthålla olika produktionssystem.

Med samexistens avses lantbrukarnas möjlighet att göra ett praktiskt val mellan produktion av konventionella, ekologiska och genetiskt modifierade grödor, i enlighet med lagens krav på märkning och/eller renhetsnormer.

En tillfällig förekomst av GMO över det tröskelvärde som anges i gemenskapslagstiftningen gör att en gröda som var avsedd att vara en icke-GM-gröda måste märkas som innehållande GMO. Detta kan innebära en minskad inkomst, beroende på att grödan får ett lägre marknadspris eller blir svår att sälja. Dessutom kan lantbrukarna få ökade kostnader om de måste anpassa övervakningssystem och åtgärder för att minimera inblandningen av GM-grödor i icke-GM-grödor. Samexistensen gäller därför potentiella ekonomiska konsekvenser av inblandning av GM-grödor i icke-GM-grödor, identifiering av genomförbara driftåtgärder för att minimera inblandning, samt kostnaden för dessa åtgärder.

Samexistens mellan olika typer av produktion är inte en ny fråga inom jordbruket. Exempelvis har utsädesproducenter en hel del erfarenheter av att införa driftmetoder för att kunna uppfylla renhetsnormerna för utsäde. Andra exempel där produktionslinjer i jordbruket hålls isär är tandmajs odlad som djurfoder, som på ett bra sätt samexisterar i det europeiska jordbruket med flera typer av "specialmajs" odlade som livsmedel och med "waxy maize" (*Zea mays convar. ceratina*) odlad för stärkelseindustrin.

1.2 Ekonomiska aspekter av samexistens kontra miljö- och hälsoaspekter

Det är viktigt att göra en klar åtskillnad mellan samexistensens ekonomiska aspekter och de miljö- och hälsoaspekter som behandlas enligt direktiv 2001/18/EG om avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer i miljön.

Enligt det förfarande som fastställs i direktiv 2001/18/EG får godkännande av avsiktlig utsättning av GMO i miljön ske först efter en omfattande bedömning av hälso- och miljöriskerna. Riskbedömningen kan ge något av följande resultat:

- Det identifieras en risk för negativ påverkan på miljö eller hälsa som inte kan hanteras, vilket leder till att godkännande inte lämnas.
- Ingen risk för negativ påverkan på miljö eller hälsa identifieras, vilket leder till att godkännande beviljas utan krav på ytterligare driftåtgärder utöver dem som särskilt anges i lagstiftningen.
- Risker identifieras, men de kan hanteras med lämpliga åtgärder (t.ex. fysisk särhållning och/eller övervakning). I detta fall kommer godkännandet att vara förknippat med krav på att genomföra åtgärder för att hantera miljöriskerna.

Om en miljö- eller hälsorisk identifieras efter det att godkännandet har beviljats, kan ett förfarande för återkallande av godkännandet eller för ändring av villkoren inledas enligt skyddsklausulen i artikel 23 i direktivet.

Endast godkända GMO får odlas i Europeiska unionen⁽¹⁾, och miljö- och hälsoaspekterna ingår redan i direktiv 2001/18/EG, och de återstående frågor som måste behandlas i samband med samexistens gäller därför de ekonomiska aspekter som är förknippade med inblandning av GM-grödor i icke-GM-grödor.

⁽¹⁾ För att få odlas i Europeiska unionen måste GMO ha fått godkännande för odling enligt direktiv 2001/18/EG.

1.3 Rundabordskonferensen om samexistens

En rundabordskonferens om de senaste forskningsresultaten om samexistens mellan GM-grödor och icke-GM-grödor anordnades av Europeiska kommissionen i Bryssel den 24 april 2003. Den var inriktad på samexistensfrågor som hade väckts genom införandet av genetiskt modifierad majs och raps i Europeiska unionen s jordbruk. Expertpaneler presenterade de vetenskapliga rönen, som sedan diskuterades med olika företrädare för jordbrukssektorn, industrin, icke-statliga organisationer, konsumenter och andra intressenter. Rundabordskonferensen försökte, med utgångspunkt i praktisk odlingserfarenhet, ge en vetenskaplig och teknisk grundval för eventuella agronomiska och andra åtgärder som kan behövas för att underlätta en hållbar samexistens mellan dessa olika typer av jordbruksproduktion.

De nuvarande riktlinjerna bygger på rundabordskonferensens resultat, och en sammanfattning av dessa som har utarbetats av en grupp deltagande forskare finns på följande webbplats: <http://europa.eu.int/comm/research/biosociety/index>.

1.4 Subsidiaritet

De europeiska lantbrukarna verkar under oerhört varierande förhållanden. Gårdsstorlek och fältstorlek, produktionssystem, växtföljder och odlingsmönster, liksom de naturliga förutsättningarna, uppvisar mycket stora variationer i olika delar av Europa. Denna variation måste beaktas vid utformning, genomförande, övervakning och samordning av åtgärder för samexistens. De åtgärder som tillämpas måste vara specifika för gårdsstrukturer, odlingsystem, odlingsmönster och de naturliga förutsättningarna i en region.

Kommissionen uttalade sig därför vid sitt möte den 5 mars 2003 för en inriktning där det överläts åt medlemsstaterna att utarbeta och genomföra driftåtgärder för samexistens. Kommissionens roll skulle vara att samla in och samordna relevant information grundad på pågående undersökningar i gemenskapen och medlemsstaterna och att utfärda råd och riktlinjer som hjälper medlemsstaterna att få till stånd en bästa praxis för samexistens.

Strategier och bästa praxis för samexistens måste tas fram och genomföras på nationell eller regional nivå, i samarbete med lantbrukare och andra intressenter och med hänsyn till nationella och regionala faktorer.

1.5 Riktlinjernas syfte och räckvidd

De nuvarande riktlinjerna, som har formen av icke-bindande rekommendationer till medlemsstaterna, bör ses mot denna bakgrund. Deras räckvidd sträcker sig från produktion av jordbruksgrödor på gården till det första försäljningsstället, dvs. "från utsäde till silo" ⁽¹⁾.

Dokumentet är avsett att hjälpa medlemsstaterna att utveckla nationella strategier och metoder för samexistens. Med tonvikt på teknik och förfaranden ger riktlinjerna en förteckning över allmänna principer och faktorer för att underlätta för medlemsstaterna att få till stånd bästa praxis för samexistens.

Avsikten med dokumentet är inte att tillhandahålla en detaljerad uppsättning åtgärder som direkt kan tillämpas i medlemsstaterna. Många av de viktiga faktorerna vid utveckling av en både verkningsfull och kostnadseffektiv bästa praxis för samexistens är specifika för nationella och regionala förhållanden.

Utarbetandet av vägledningsprogram och bästa praxis för samexistens är dessutom en dynamisk process som bör ge utrymme för förbättringar efter hand och ta hänsyn till ny utveckling grundad på vetenskapliga och tekniska framsteg.

2. ALLMÄNNA PRINCIPER

Detta avsnitt innehåller en förteckning över allmänna principer och faktorer som medlemsstaterna rekommenderas att beakta vid utarbetandet av nationella strategier och bästa praxis för samexistens.

2.1 Principer för utveckling av strategier för samexistens

2.1.1 Öppenhet och intressenternas deltagande

Nationella strategier och bästa praxis för samexistens bör utvecklas i samarbete med alla berörda intressenter och på ett öppet sätt. Medlemsstaterna bör se till att tillräcklig information sprids om de åtgärder om samexistens som de beslutar att vidta.

⁽¹⁾ Riktlinjerna behandlar kommersiell produktion av utsäde och grödor. Försök med utsläpp av GM-grödor berörs inte.

2.1.2 Vetenskapligt grundade beslut

Driftåtgärder för samexistens bör bygga på bästa tillgängliga vetenskapliga kunskap om sannolikhet för och källor till inblandning av GM-grödor i icke-GM-grödor. De bör möjliggöra odling av GM-grödor och icke-GM-grödor och samtidigt säkerställa att icke-GM-grödor håller sig under de lagfasta tröskelvärden för märkning och renhetsnormer avseende genetiskt modifierade livsmedel, foder och utsäden som anges i gemenskapens lagstiftning.

Tillgänglig vetenskaplig kunskap bör fortlöpande utvärderas och uppdateras för att ta hänsyn till resultaten från övervakning av experimentell och kommersiell odling av GM-grödor, liksom resultaten av nya undersökningar och modeller som bekräftas genom erfarenheter i fält.

2.1.3 Befintliga metoder/praxis för särhållning som utgångspunkt

Driftåtgärder för samexistens bör bygga på och ta hänsyn till redan befintliga metoder/praxis för särhållning och tillgänglig erfarenhet från jordbruket om bevarande av identitet hos grödor och metoder för produktion av utsäde.

2.1.4 Proportionalitet

Åtgärder för samexistens bör vara verkningsfulla och kostnadseffektiva, samt proportionella. De skall inte vara mer långtgående än vad som är nödvändigt för att säkerställa att tillfälliga spår av GMO håller sig under de tröskelvärden som fastställs i gemenskapslagstiftningen. De bör undvika att lägga onödiga bördor på lantbrukare, utsädesproducenter, kooperativ och andra aktörer som är förknippade med någon produktionsform.

Valet av åtgärder bör ta hänsyn till regionala och lokala begränsningar och förhållanden, liksom specifika egenskaper hos den aktuella grödan.

2.1.5 Lämplig skala

Samtidigt som alla möjliga alternativ beaktas bör man prioritera gårdsspecifika driftåtgärder och åtgärder som syftar till samordning mellan närliggande gårdar.

Regionala åtgärder kunde övervägas. Sådana åtgärder bör gälla endast för specifika grödor som inte är möjliga att odla i samexistens, och deras geografiska omfattning bör vara så begränsad som möjligt. Regionalt omfattande åtgärder skulle övervägas bara, om andra åtgärder inte ger tillräckliga renhetsnivåer. De måste motiveras separat för varje enskild gröda och produkttyp (t.ex. produktion av utsäde eller gröda).

2.1.6 Åtgärdernas specificitet

Bästa praxis för samexistens bör ta hänsyn till skillnaderna mellan olika arter och sorter av grödor och typ av produkt (t.ex. produktion av gröda eller utsäde). Skillnader i regionala aspekter (t.ex. klimatförhållanden, topografi, odlingsmönster och växtföljder, gårdsstrukturer, grödspecifik GMO-andel i regionen), som kan påverka graden av inblandning av GM-grödor i icke-GM-grödor, bör också beaktas för att åtgärderna skall bli ändamålsenliga.

Medlemsstaterna bör främst inrikta sig på grödor där det finns GM-sorter som redan har godkänts eller är nära godkännande och som sannolikt kommer att odlas i betydande omfattning på deras nationella territorium.

2.1.7 Genomförande av åtgärder

Nationella strategier för samexistens bör säkerställa en rimlig balans mellan olika intressen hos lantbrukare inom alla produktionsformer. Samverkan mellan lantbrukare bör uppmuntras.

Medlemsstaterna rekommenderas att inrätta system som främjar samordning och frivillig samverkan mellan närliggande jordbruk och att ange förfaranden och bestämmelser som skall tillämpas när lantbrukare har skilda meningar om hur de aktuella åtgärderna skall genomföras.

Som en allmän princip, under det skede då en ny produktionsform införs i en region, bör de aktörer (lantbrukare) som inför den nya produktionsformen ha ansvaret för att genomföra de driftåtgärder på gårdarna som är nödvändiga för att begränsa genflödet.

Lantbrukare bör kunna välja den produktionsform de föredrar, utan att lantbruk i närheten tvingas att ändra redan etablerade produktionsmönster.

Lantbrukare som planerar att börja odla GM-grödor på sina gårdar bör informera lantbrukare i grannskapet om dessa planer.

Medlemsstaterna bör upprätta ett gränsöverskridande samarbete med grannländer för att säkerställa att åtgärder för samexistens fungerar effektivt i gränsområden.

2.1.8 Politiska instrument

Det finns inget särskilt politiskt instrument som på förhand kan rekommenderas för samexistens. Medlemsstaterna kan föredra att pröva en användning av olika politiska instrument, t.ex. frivilliga avtal, icke-bindande föreskrifter och lagstiftning, och välja den kombination av instrument och regleringsgrad som har störst möjlighet att ge ett effektivt genomförande och en effektiv övervakning, utvärdering och kontroll av åtgärderna.

2.1.9 Ansvarsbestämmelser

Den typ av instrument som används kan påverka tillämpningen av nationella ansvarsbestämmelser i fall av ekonomisk skada till följd av inblandning. Medlemsstaterna rekommenderas att undersöka sina lagar om civilrättsligt ansvar för att ta reda på om befintlig nationell lagstiftning ger tillräckliga och likvärdiga möjligheter i detta avseende. Lantbrukare, utsädesleverantörer och andra aktörer bör ha full information om de ansvarsbestämmelser som gäller i deras land vid fall av skador orsakade av inblandning.

I detta sammanhang kan medlemsstaterna vilja undersöka om det är möjligt och lämpligt att anpassa befintliga försäkringssystem eller att inrätta nya system.

2.1.10 Övervakning och utvärdering

De driftåtgärder och instrument som används bör omfattas av fortlöpande övervakning och utvärdering för att kontrollera effektiviteten och för att få den information som behövs för att efter hand förbättra åtgärderna.

Medlemsstaterna bör införa lämpliga kontroll- och inspektionssystem för att säkerställa att åtgärderna för samexistens fungerar väl.

Bästa praxis för samexistens bör regelbundet ses över för att ta hänsyn till ny utveckling som blir följden av vetenskapliga och tekniska framsteg och som skulle kunna underlätta samexistens.

2.1.11 Informationsförsörjning och informationsutbyte inom EU

Utan att det påverkar tillämpningen av gemenskapslagstiftning om anmälan och förfaranden som redan är i kraft bör medlemsstaterna informera kommissionen om sina nationella strategier för samexistens och de enskilda åtgärder som införs, samt om resultaten av övervakning och utvärdering. Kommissionen kommer att samordna utbytet av information om åtgärder, erfarenheter och bästa praxis som lämnas av medlemsstaterna. Ett utbyte av aktuell information kan ge samordningsvinster och bidra till att undvika onödig dubblering av insatser i de olika medlemsstaterna.

2.1.12 Forskning och utbyte av forskningsresultat

Medlemsstaterna bör i partnerskap med intressenter uppmuntra och stödja forskning för att förbättra kunskapen om hur samexistens bäst kan säkerställas. Medlemsstaterna bör informera kommissionen om pågående och planerad forskningsverksamhet på detta område. Ett utbyte av forskningsresultat mellan medlemsstaterna bör få starkt stöd.

Forskningsprojekt om samexistens kan också få stöd inom gemenskapens sjätte ramprogram för forskning. Ytterligare undersökningar om samexistens kommer att genomföras av Gemensamma forskningscentret.

Kommissionen kommer att underlätta informationsutbyte om pågående och planerade forskningsprojekt på nationell nivå och på gemenskapsnivå. Informationsutbytet kan ge en bättre samordning av nationell forskningsverksamhet mellan medlemsstaterna, liksom av forskning som utförs inom gemenskapens sjätte ramprogram för forskning.

2.2 Faktorer att beakta

Detta avsnitt innehåller en icke uttömmande förteckning över faktorer som bör beaktas vid utvecklingen av nationella strategier och bästa praxis för samexistens.

2.2.1 Grad av samexistens som skall uppnås

Problemet med samexistens mellan GM-grödor och icke-GM-grödor kan uppstå på olika nivåer. Som exempel kan nämnas följande:

- GM-grödor och icke-GM-grödor produceras samtidigt eller under på varandra följande år på en och samma gård.
- GM-grödor och icke-GM-grödor produceras på närliggande gårdar under samma år.
- Produktionsformer med GMO och icke-GMO förekommer i samma region men på gårdar som ligger på ett visst avstånd från varandra.

Åtgärder för samexistens bör vara specifika för den grad av samexistens som skall uppnås.

2.2.2 Källor till tillfällig inblandning

Det finns olika källor till inblandning av GM-grödor i icke-GM-grödor, däribland följande:

- Pollenöverföring mellan närliggande åkrar, över kortare eller längre avstånd (beroende på art och andra faktorer som kan påverka genflöde).
- Blandning av grödor under skörd och arbetsmoment efter skörd.
- Överföring av frön eller annat livskraftigt växtmaterial under skörd, transport och lagring, samt i viss utsträckning med hjälp av djur.
- Spillplanter (frön som blir kvar i jorden efter skörd och som ger upphov till nya planter under kommande år). Denna källa till inblandning kan vara mer betydelsefull för vissa grödor (t.ex. raps) än för andra, bland annat beroende på klimatförhållanden (exempelvis överlever majsfrön inte frost).
- Orent utsäde.

Det är viktigt att erkänna den kumulativa effekten av de olika källorna till inblandning, däribland de kumulativa effekterna över tiden som kan påverka fröbanken eller användningen av utsäde som lagrats på gården.

2.2.3 Tröskelvärden för märkning

Nationella strategier och bästa praxis för samexistens bör hänvisa till lagfästa tröskelvärden för märkning och gällande renhetsnormer för GM-livsmedel, -foder och -utsäde.

För närvarande anges i kommissionens förordning (EG) nr 1139/98 ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 49/2000 ⁽²⁾, ett tröskelvärde för märkning av livsmedel på 1 %. Framtida tröskelvärden för märkning omfattande både livsmedel och foder fastställs i förordningen om genetiskt modifierade livsmedel och foder. Dessa tröskelvärden för märkning skulle gälla på samma sätt för konventionellt och organiskt jordbruk. Det finns inga lagfästa tröskelvärden för tillfällig förekomst av icke-GMO i GMO. Utsäde av genetiskt modifierade sorter omfattas av de generella grödspecifika kraven för renhetsnormer vid produktion av utsäde.

I förordningen om ekologiskt jordbruk ⁽³⁾ fastställs att GMO inte får användas i produktionen. Material, inbegripet utsäde, som är märkt som innehållande GMO kan således inte användas. Utsädespartier som innehåller genetiskt modifierat utsäde under tröskelvärdena för utsäde (vilka inte behöver märkas för denna förekomst av GMO) får dock användas. Förordningen om ekologiskt jordbruk ger möjlighet att fastställa ett specifikt tröskelvärde för oundviklig förekomst av GMO, men inget sådant tröskelvärde har fastställts. I frånvaro av ett sådant specifikt tröskelvärde gäller de generella tröskelvärdena.

2.2.4 Specifitet för arter och sorter av grödor

- Grödspecifik grad av utkorsning. Exempelvis är vete, korn och sojabönor är huvudsakligen självpollinerade grödor, medan majs, sockerbeta och råg är korspollinerade grödor.
- Grödspecifika typer av korspollinering (t.ex. vind, insekter).
- Grödspecifik potential att bilda spillplanter och den tid fröna är grobara i jorden.

⁽¹⁾ EGT L 159, 3.6.1998, s. 4.

⁽²⁾ EGT L 6, 11.1.2000, s. 13.

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 1804/1999 (EGT L 222, 24.8.1999, s. 1).

- Art- och sortspecifik potential för korspollinering med närbesläktade odlade eller vilda växter. Detta påverkas bland annat av graden av själv- och korspollinering, blommornas mottaglighet vid den tid då pollen släpps, samt pollenets kompatibilitet med stiftet på den mottagande växten.
- Blomningstid för pollenkällan och för den mottagande populationen – överlappning mellan de respektive blomningsperioderna.
- Pollenets livslängd, vilken är beroende av växtart och sort samt miljöförhållanden, exempelvis luftfuktighet.
- Konkurrensen mellan pollen, vilken påverkas av pollenproduktionen i den mottagande populationen och pollentrycket från pollenkällan. Den kan vara beroende av växtsort. Odling av hybrid sorter kan ge en stor andel sterila hanplantor som inte kan producera eget pollen, och detta gör att sorterna blir mer sårbara för pollentryck utifrån.
- Foder- kontra spannmålsproduktion (t.ex. majs för ensilage och spannmål): skillnader i odlingsystem och i odlingsförloppets längd.
- Påverkan på graden av inblandning i den skördade grödan till följd av genetiskt utbyte via pollentransport. Exempelvis sker ingen påverkan när det gäller skördade potatisar och betor. Vid produktion av ensilagemajs utgörs det skördade materialet i varierande grad av kolvar som kan vara påverkade av genetiskt utbyte och växtmaterial som inte är påverkat.

2.2.5 Produktion av grödor kontra utsäde

- Olika tröskelvärden för märkning kommer att gälla för produktion av grödor respektive utsäde.
- För utsädesproduktion kommer det att antas särskild lagstiftning som för närvarande håller på att utarbetas av kommissionen.

2.2.6 Regionala aspekter

- Grödspecifik GMO-andel i regionen.
- Antal och typ av olika växtsorter (GM-grödor och icke-GM-grödor) som måste samexistera i en viss region.
- Form och storlek på åkrarna i en region. Mindre åkrar utsätts för en relativt sett högre grad av pollenimport än större åkrar.
- Fragmentering och geografisk spridning av åkrar som tillhör enskilda gårdar.
- Regionala driftmetoder inom jordbruket.
- Växtföljdssystem och odlingsmönster i en region, med beaktande av grödspecifik livslängd hos utsäde.
- Aktivitet, beteende och populationsstorlek hos pollinatörer (t.ex. insekter).
- Klimatförhållanden (t.ex. nederbördsfördelning, fuktighet, vindriktning och vindstyrka, luft- och marktemperatur) som påverkar både pollinatörernas aktivitet och transporten av luftburet pollen och som kan påverka vilken typ av grödor som odlas, odlingsförloppets startdatum och längd, antalet produktionscykler per år osv.
- Topografi (t.ex. dalgångar eller vattenytor som påverkar luftströmmar och vindstyrka).
- Omgivande strukturer såsom häckar, skogar, obrukade områden och fältens rumsliga fördelning.

2.2.7 Genetiska korsningsbarriärer

Biologiska metoder för att minska genflödet kan minska risken för korspollinering (t.ex. apomixis – dvs. asexuell fröproduktion – cytoplasmatisk hansterilitet, kloroplast-transformation).

3. VÄGLEDANDE KATALOG ÖVER ÅTGÄRDER FÖR SAMEXISTENS

Detta avsnitt innehåller en icke uttömmande katalog över driftåtgärder och andra åtgärder för samexistens som i större eller mindre grad och i olika kombinationer kan bli en del av nationella strategier och bästa praxis för samexistens.

3.1 Åtgärdernas additivitet

Åtgärder för att förhindra pollenspridning till närliggande fält är i viss utsträckning additiva och kan ha synergistiska effekter. Exempelvis kan det minsta isoleringsavståndet mellan fält med samma gröda reduceras om andra åtgärder samtidigt vidtas (planering av olika blomningstider, användning av växtsorter med reducerad pollenproduktion, pollenfällor, häckar m.m.).

Vilken uppsättning åtgärder som är mest verkningsfull och kostnadseffektiv beror på de faktorer som förtecknas i avsnitt 2.2, och det kan vara stora skillnader mellan olika grödor och regioner.

3.2 Åtgärder på gården

3.2.1 Förberedelser för sådd, plantering och jordbearbetning

- Isoleringsavstånd mellan fält med GM-grödor och icke-GM-grödor av samma art och, om det är relevant, av samma släkte⁽¹⁾:
 - Isoleringsavstånd bör bestämmas utifrån grödans korsningspotential. För öppenpollinerade grödor, exempelvis raps, krävs större avstånd. För självpollinerade grödor och växter där den skördade produkten inte är ett frö, exempelvis beta och potatis, är det möjligt att ha mindre avstånd. Isoleringsavstånden bör minimeras men inte nödvändigtvis eliminera genflödet genom pollenöverföring. Målet är att tillfällig och oavsiktlig förekomst skall ligga under tröskelvärdet.
 - Om tröskelvärdena är olika, exempelvis för produktion av grödor respektive utsäde, så bör isoleringsavstånden anpassas till detta.
- Buffertzoner, som ett alternativ eller komplement till isoleringsavstånd (inbegripet möjligheten till avveckling och uttag av jordbruksmark).
- Pollenfällor och -barriärer (t.ex. häckar).
- Lämpliga växtföljdssystem (t.ex. göra växtföljden längre genom att odla en vårgröda där spillplantor inte kan blomma, eller ha ett minsta tidsintervall mellan odling av GM-sorter och icke-GM-sorter av samma art och även mellan vissa arter i samma släkte).
- Planera produktionscykeln (t.ex. anpassning av sådd och plantering för att få olika blomnings- och skördetider).
- Minska fröbankens storlek genom lämplig jordbearbetning (t.ex. undvika plöjning med vändskiva efter skörd av raps).
- Hålla efter populationer i åkerkanter genom lämpliga odlingsmetoder, användning av selektiva herbicider eller integrerad ogräsbekämpning.
- Välja optimala sådatum och lämpliga odlingsmetoder för att minimera antalet stocklöpare.
- Noggrann hantering av utsäde för att undvika blandning, inbegripet särskiljande förpackning och märkning samt åtskilda lagerutrymmen för utsäde.
- Använda sorter med reducerad pollenproduktion eller hansterila sorter.
- Rengöra såmaskiner före och efter användning för att förhindra överföring av utsäde från tidigare moment och oplanerad spridning av utsäde på gården.
- Dela såmaskiner endast med lantbrukare som använder samma produktionsform.
- Förhindra fröspill under transporter till och från åkern och i åkerkanter.
- Bekämpning/destruktion av spillplantor kombinerat med lämpliga såtider under följande säsong för att undvika utveckling av spillplantor.

3.2.2 Skörd och behandling av fälten efter skörd

- Spara utsäde endast från lämpliga åkrar och åkerpartier (t.ex. åkerns centrala del).
- Minimera fröspillet vid skörd (t.ex. genom att optimera skördetiden så att drösningen blir så liten som möjligt).
- Rengöra skördemaskiner före och efter användning för att förhindra överföring av frö från tidigare moment och undvika oavsiktlig spridning av frö.
- Dela skördemaskiner endast med lantbrukare som använder samma produktionsform.
- Om andra åtgärder bedöms vara otillräckliga för att hålla den tillfälliga förekomsten under tröskelvärdet för märkning, så kan åkerns kantzoner skördas separat från resten av fältet. Huvudgrödan bör sedan hållas åtskild från den gröda som skördats i kantzonerna.

⁽¹⁾ Släkte är en taxonomisk term för en grupp besläktade arter.

3.2.3 Transport och lagring

- Säkerställa fysisk särhållning av GM-grödor och icke-GM-grödor efter skörd fram till det första försäljningsstället.
- Använda lämpliga metoder för lagring av utsäde.
- Undvika spill när den skördade grödan transporteras på gården och från gården till det första försäljningsstället.

3.2.4 Fältövervakning

Övervakning av platser med fröspill, åkrar och åkerkanter för att upptäcka eventuella spillplantor.

3.3 Samarbete mellan närliggande gårdar

3.3.1 Information om planerad sådd

Information till gårdar som ligger inom det område som berörs av odlingsplanerna för nästa odlingssäsong. Information bör lämnas innan utsäde för nästa odlingssäsong beställs.

3.3.2 Samordnade driftåtgärder

- Frivillig rumslig samordning av olika gårdars fält för odling av liknande växtsorter (genetiskt modifierade, konventionella eller ekologiska) inom ett produktionsområde.
- Användning av växtsorter med skilda blomningstider.
- Planering för skilda sådatum för att undvika korspollinering under blomningstiden.
- Samordning av växtföljder.

3.3.3 Frivilliga avtal mellan lantbrukare om områden med en enda produktionsform

Grupper av lantbrukare i samma område kan avsevärt minska sina kostnader för särhållning av produktionsformer med GM-grödor respektive icke-GM-grödor om de samordnar sin produktion genom frivilliga avtal.

3.4 Övervakningsprogram

- Inrätta anmälningssystem som uppmuntrar jordbrukare att rapportera problem eller oförutsedda händelser vid genomförande av åtgärder för samexistens.
- Använda resultaten från övervakningen som grund för att justera och förbättra nationella strategier och bästa praxis för samexistens.
- Inrätta effektiva kontrollsystem/-organ med inriktning på kritiska kontrollpunkter för att driftåtgärderna för samexistens skall fungera väl.

3.5 Register

- Det register som upprättas i enlighet med artikel 31.3 b i direktiv 2001/18/EG kan vara ett användbart verktyg för att övervaka utvecklingen av GM-grödor och underlätta för lantbrukare att samordna lokala produktionsmönster och övervaka förändringar för olika typer av grödor. Det kan kombineras med en GPS-baserad karta (GPS: global positioning system) över fält med GM-grödor, icke-GM-grödor och ekologiska grödor. Informationen kan göras tillgänglig på Internet eller via andra kommunikationssystem.
- Upprätta ett identifieringssystem för fält där GM-grödor odlas.

3.6 Dokumentering

Utveckla system för gårdens dokumentation med relevanta uppgifter om

- odlingsförloppet samt hantering, lagring, transport och saluföring av GM-grödor — det kommer att bli ett lagkrav för lantbrukare att ha system för att identifiera från vem de har fått GMO och till vem de har levererat GMO, inbegripet GM-grödor och GM-utsäde, när väl lagförslaget om spårbarhet och märkning av GMO har antagits⁽¹⁾,
- driftmetoder för samexistens som införs på gården.

⁽¹⁾ Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om spårbarhet och märkning av genetiskt modifierade organismer och spårbarhet av livsmedel och foderprodukter som är framställda av genetiskt modifierade organismer och om ändring av direktiv 2001/18/EG (KOM(2001) 182 slutlig).

3.7 Utbildning och informationsprogram

Medlemsstaterna bör främja utbildning för lantbrukare, på frivillig eller obligatorisk grund, och informationsprogram som syftar till att höja medvetenheten bland lantbrukare och andra berörda parter och ge kunskaper för att genomföra åtgärder för samexistens. Detta kan innefatta utbildning av särskild personal som sedan ger råd till lantbrukare om driftåtgärder för samexistens.

3.8 Informationsförsörjning, informationsutbyte och rådgivning

- Medlemsstaterna bör se till att lantbrukare får fullständig information om följderna av att välja en viss produktionsform (GM eller icke-GM), i synnerhet när det gäller deras ansvar för att genomföra åtgärder för samexistens och de ansvarsregler som gäller vid fall av ekonomiska skador till följd av inblandning.
- Alla berörda aktörer bör ha tillräcklig information om de specifika åtgärder för samexistens som skall genomföras. En möjlighet att sprida sådan specifik information skulle vara att kräva av utsädesleverantören att informationen bifogas utsädespartierna.
- Medlemsstaterna bör främja ett effektivt och regelbundet informationsutbyte och nätverksbygge mellan lantbrukare och andra intressenter.
- Medlemsstaterna bör överväga att inrätta Internet- eller telefonbaserade informationstjänster (GMO-linjer) som kan besvara förfrågningar om information och ge råd till lantbrukare och andra aktörer om tekniska, kommersiella och juridiska frågor angående GMO.

3.9 Förlikningsförfaranden vid tvister

Medlemsstaterna rekommenderas att införa förlikningsförfaranden som kan användas för att lösa eventuella tvister mellan närliggande lantbruk om genomförandet av åtgärder för samexistens.

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 24 juli 2003

om preliminär tilldelning till Nederländerna av ytterligare dagar ute ur hamn för fiskefartyg utrustade med bomtrål

[delgivet med nr K(2003) 2636]

(Endast den nederländska texten är giltig)

(2003/557/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DETTA BESLUT,

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2341/2002 ⁽¹⁾ om fastställande för år 2003 av fiskemöjligheter och därmed förbundna villkor för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i gemenskapens vatten och, för gemenskapens fartyg, i andra vatten där fångstbegränsningar krävs, ändrad genom förordning (EG) nr 1091/2003 ⁽²⁾, särskilt punkt 6 c i bilaga XVII till denna, och

av följande skäl:

- (1) I bilaga XVII till förordning (EG) nr 2341/2002 anges det antal dagar under vilka vissa fiskefartyg från gemenskapen får vara ute ur hamn i vissa geografiska områden.
- (2) Enligt punkt 6 c i den bilagan ges kommissionen möjlighet att preliminärt tilldela ett ytterligare antal dagar under vilka ett fartyg får vara ute ur hamn utrustat med något av de redskap som definieras i punkt 4 på grundval av de uppnådda resultaten eller de förväntade resultaten i avvecklingsprogrammen för 2002 och 2003 för fartyg som berörs av bestämmelserna i den bilagan.
- (3) Nederländerna har för 2002 lämnat in uppgifter om avveckling av fiskefartyg utrustade med bomtrål med en maskstorlek som är lika med eller större än 80 mm.

- (4) Med ledning av de uppgifter som har lämnats in bör ytterligare två dagar preliminärt tilldelas Nederländerna för fiskefartyg som är utrustade med sådana fiskeredskap.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ytterligare två dagar, i förhållande till dem som anges i punkt 6 a i bilaga XVII till förordning (EG) nr 2341/2002 skall preliminärt tilldelas Nederländerna under varje kalendermånad för de områden som definieras i punkt 2 a och 2 b i bilagan för fiskefartyg utrustade med bomtrål med en maskstorlek som är lika med eller större än 80 mm.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Konungariket Nederländerna.

Utfärdat i Bryssel den 24 juli 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 356, 31.12.2002, s. 12.

⁽²⁾ EUT L 157, 26.6.2003, s. 1.

KOMMISSIONENS REKOMMENDATION

av den 25 juli 2003

om behandling av lokaliseringssuppgifter i elektroniska kommunikationsnät vid tillhandahållande av nödsamtalstjänster som byggts ut med samtalslokalisering

[delgivet med nr K(2003) 2657]

(Text av betydelse för EES)

(2003/558/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSIONEN UTFÄRDAR
DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av direktiv 2002/21/EG om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (ramdirektiv) ⁽¹⁾, särskilt artikel 19 i detta, och

av följande skäl:

(1) Enligt rådets beslut 91/396/EEG om införandet av ett gemensamt europeiskt larmnummer ⁽²⁾ skulle medlemsstaterna säkerställa att nummer 112 var infört som ett gemensamt europeiskt larmnummer i det allmänna telefonnätet senast den 31 december 1992 (fristen kunde under vissa omständigheter förlängas till den 31 december 1996).

(2) Enligt direktiv 2002/22/EG om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (direktiv om samhällsomfattande tjänster) ⁽³⁾ skall operatörer av allmänna telefonnät (härefter kallade nätoperatörer) i den mån det är tekniskt genomförbart tillhandahålla de myndigheter som ansvarar för räddningstjänsten information om varifrån samtliga samtal till det gemensamma europeiska larmnumret 112 kommer. Enligt direktiv 2002/58/EG om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktiv om integritet och elektronisk kommunikation) ⁽⁴⁾ får den som tillhandahåller ett allmänt kommunikationsnät avseende vissa nummer åsidosätta skydd mot nummerpresentation och abonnenters eller användares tillfälliga vägran eller avsaknad av samtycke när det gäller behandling av lokaliseringssuppgifter, för organisationer som handhar nödsamtal och som av en medlemsstat erkänts som en sådan organisation, bland annat rättsvårdande myndigheter, ambulanscentraler och brandkårer, för att ta emot sådana samtal.

(3) Föreliggande rekommendation gäller visserligen utbyggnaden av 112-tjänsten med lokaliseringssuppgifter, men det är underförstått att även parallella inhemska larmnummer skall förbättras på samma sätt och enligt samma principer. Organisationer som driver privata teleanläggningar berörs inte av denna rekommendation.

(4) Ett framgångsrikt genomförande av E112-tjänsterna i hela gemenskapen förutsätter att förändringar och tids-scheman samordnas. Kommissionen inrättade i maj 2000 en samordningsgrupp för räddningstjänstens tillgång till lokaliseringssuppgifter (The Co-ordination Group on Access to Location Information by Emergency Services, nedan förkortat CGALIES) för samarbete mellan den offentliga och privata sektorn. I detta forum kan aktörer från olika sektorer diskutera och hitta lösningar för harmoniserat genomförande vid en lämplig tidpunkt.

(5) På rekommendationer från CGALIES bör nätoperatörer och tjänsteleverantörer använda göra sitt bästa för att fastställa och vidarebefordra bästa möjliga lokaliseringssuppgifter för alla 112-samtal.

(6) Vid införandet av E112-tjänsterna är principen om att alla gör sitt bästa att föredra framför fastställda specifikationer för lokaliseringen. Efter hand som alarmeringscentraler och räddningstjänster vänjer sig vid och lär sig hantera lokaliseringssuppgifter kommer deras krav att bli mera specifika. Lokaliseringstekniken kommer att utvecklas ytterligare, både vad gäller mobilnät och satellitsystem. Därför måste principen om att alla gör sitt bästa omprövas efter inledningsfasen.

(7) Det är viktigt att alla medlemsstater utvecklar gemensamma metoder och tekniska lösningar för E112-tjänsterna. De gemensamma tekniska lösningarna bör tas fram inom ramen för europeiska standardiseringsorganisationer. Detta kommer att förenkla införandet av E112, leda till driftskompatibla lösningar och sänka unionens kostnader för genomförandet.

⁽¹⁾ EGT L 108, 24.4.2002, s. 33.

⁽²⁾ EGT L 217, 6.8.1991, s. 31.

⁽³⁾ EGT L 108, 24.4.2002, s. 31.

⁽⁴⁾ EGT L 201, 31.7.2002, s. 37.

- (8) En harmoniserad lösning för hela Europa skall främja driftskompatibiliteten i avancerade säkerhetstillämpningar, t.ex. samtal från fordonsmonterade telematiktärminaler med manuell eller automatisk uppringning. Sådana samtal kan innehålla även annan information, t.ex. antalet passagerare i bilen eller bussen, kompassriktning, signaler från kollisionssensorer, vilken typ av farligt gods som finns i lasten eller förarens och passagerarnas sjukdomshistoria. Genom den täta trafiken över de europeiska gränserna ökar behovet att ett gemensamt dataöverföringsprotokoll för att sådan information skall kunna komma alarmeringscentraler och räddningstjänster till handa utan risk för förvirring eller feltolkning.
- (9) Formerna för hur operatörerna vidarebefordrar information till alarmeringscentralerna bör fastställas på ett öppet och icke-diskriminerande sätt. Detta gäller även, i förekommande fall, kostnaderna.
- (10) För att nödsamtalstjänster som byggts ut med lokaliseringssuppgifter skall kunna fungera måste nätoperatören fastställa uppringarens position och vidarebefordra den automatiskt till alarmeringscentraler som kan ta emot och använda lokaliseringssuppgifterna.
- (11) Enligt direktiv 2002/58/EG om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktiv om integritet och elektronisk kommunikation) skall individens rätt till integritet och dataskydd respekteras, och för detta ändamål skall tillräckliga tekniska och organisatoriska säkerhetsåtgärder införas. Direktivet medger dock att räddningstjänster använder sig av lokaliseringssuppgifter utan användarens samtycke. Medlemsstaterna skall bl.a. säkerställa att det finns öppna förfaranden som reglerar det sätt på vilket den som tillhandahåller ett allmänt kommunikationsnät och/eller en allmänt tillgänglig elektronisk kommunikationstjänst har möjlighet att åsidosätta en användares tillfälliga vägran eller avsaknad av samtycke när det gäller behandling av lokaliseringssuppgifter, för organisationer som handhar nödsamtal och som av en medlemsstat erkänts som en sådan organisation.
- (12) Åtgärder som vidtas inom ramen för programmet för gemenskapsåtgärder till förmån för räddningstjänsten⁽¹⁾ bör bidra till att räddningstjänstens målsättningar integreras i gemenskapens övriga politikområden och åtgärder, och vara förenliga med andra gemenskapsåtgärder. Kommissionen kan därmed vidta gemenskapsåtgärder för att förbättra beredskapen hos organisationer som ingår i medlemsstaternas räddningstjänster, genom att höja deras förmåga att agera i nödlägen och förbättra teknik och metoder för ingripande och inledande av återställningsarbete omedelbart efter en nödsituation. Detta kan omfatta alarmeringscentralernas och räddningstjänsternas hantering och användning av lokaliseringssuppgifter som kommer med ett E112-samtal.
- (13) För att uppnå de mål som uppställs i denna rekommendation behövs en fortlöpande dialog mellan nätoperatörer, tjänsteleverantörer, offentliga myndigheter och räddningstjänster.
- (14) I sina rapporter om införandet av E112 bör de nationella myndigheterna ta upp tekniska hinder för införandet som drabbat enskilda kategorier av slutanvändare och de tekniska specifikationerna för hanteringen av nödsamtal från SMS eller andra telematiktjänster.
- (15) De åtgärder som anges i denna rekommendation är i enlighet med det rådgivande yttrandet från den kommunikationskommitté som inrättas genom artikel 22 i direktiv 2002/21/EG.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS FÖLJANDE.

1. Medlemsstaterna bör tillämpa följande villkor och principer för att tillhandahålla räddningstjänsten lokaliseringssuppgifter för alla samtal till det europeiska larmnumret 112.
2. I denna rekommendation avses med
 - a) *räddningstjänst*: ett organ som med medlemsstatens erkännande tillhandahåller omedelbar och snabb assistans i situationer där det finns ett direkt hot mot liv och lem, enskildas hälsa eller folkhälsan eller allmän säkerhet, enskild eller offentlig egendom eller miljön; assistansen kan även gälla andra situationer.
 - b) *lokaliseringssuppgifter*: i allmänna mobilnät: information som överförs och som anger geografisk position för användarens mobilterminal; i fasta allmänna nät: information om fysisk adress för nätslutningspunkten.
 - c) *E112*: en alarmeringstjänst som nås via det enhetliga europeiska larmnumret 112, och som byggts ut med lokaliseringssuppgifter om den uppringande.
 - d) *alarmeringscentral*: en fysisk plats där nödsamtal tas emot under en offentlig myndighets ansvar.

⁽¹⁾ EGT L 327, 21.12.1999, s. 53.

3. Medlemsstaterna bör införa detaljerade bestämmelser för operatörer av allmänna nät. Punkterna 4–9 nedan bör ingå i dessa bestämmelser.
4. För varje samtal till det europeiska larmnumret 112 bör operatörer av allmänna telefonnät (nedan kallade nätoperatörer) så långt det är tekniskt genomförbart vidarebefordra bästa tillgängliga lokaliseringssuppgifter om den uppringande till alarmeringscentralen. Fram till dess att den granskning som avses i punkt 13 har avslutats kan det godtas att operatörerna bara tillhandahåller lokaliseringssuppgifter på begäran.
5. Operatörer av fasta allmänna telefonnät bör tillhandahålla installationsadressen för det nummer från vilket nödsamtalet kommer.
6. Nätoperatörer bör tillhandahålla lokaliseringssuppgifter på ett icke-diskriminerande sätt, och bör särskilt undvika att ge bättre information rörande egna abonnenter än rörande andra användare. I fråga om fasta nät hör de som använder telefonautomater till icke-abbonenterna. I fråga om mobilnät och mobila tillämpningar är s.k. roamers, dvs. besökande användare och, i lämpliga fall, de som använder mobilterminaler som inte kan identifieras med hjälp av abonnent- eller användarnumret icke-abbonenter.
7. Alla lokaliseringssuppgifter skall innehålla uppgifter om vilket nät samtalet kommer ifrån.
8. Nätoperatörer bör se till att lokaliseringssuppgifterna (t.ex. adresser) är korrekta och uppdaterade.
9. Vid alla nödsamtal där abonnent- eller användarnumret har identifierats bör nätoperatören kunna tillhandahålla alarmeringscentraler och räddningstjänster en möjlighet att uppdatera lokaliseringssuppgifterna genom en call back-funktion för att underlätta hanteringen av nödsituationen.
10. För att underlätta dataöverföring mellan operatörer och alarmeringscentraler bör medlemsstaterna uppmuntra användningen av en gemensam öppen gränssnittsstandard, särskilt för ett gemensamt dataöverföringsprotokoll, antagen av Europeiska institutet för telekommunikationsstandarder (ETSI), i förekommande fall. Standarden bör kunna anpassas till oförutsedda krav som kan uppstå i samband med t.ex. fordonsmonterade telematikterminaler. Medlemsstaterna bör se till att gränssnittet är särskilt lämpat för att hantera nödsituationer.
11. Med hänvisning till den skyldighet att tillhandahålla E112-tjänster som följer av direktivet om samhällsomfattande tjänster bör medlemsstaterna informera medborgarna om E112-tjänsterna, deras användning och fördelar. Medborgarna bör informeras om att de genom larmnumret 112 kommer i förbindelse med räddningstjänster över hela Europa, och att uppgifter om den uppringandes position kommer att vidarebefordras. De bör också informeras om vilken räddningstjänst som får lokaliseringssuppgifterna, och om annat som behövs för att personuppgifterna skall behandlas rättvist.
12. Mot bakgrund av den fortlöpande koncept- och teknikutvecklingen uppmanas medlemsstaterna att gynna och stödja utvecklingen av tjänster för räddningstjänsten, t.ex. för turister och resande och transport av farligt gods på väg eller järnväg. Häri kan ingå förfaranden för hur alarmeringscentraler skall få tillgång till lokaliseringssuppgifter och annan information av värde i nödsituationer eller vid olyckor. Medlemsstaterna uppmanas vidare att stödja utveckling och införande av gemensamma gränssnittsspecifikationer genom att arbeta för att sådana tjänster skall kunna samverka i hela Europa. Medlemsstaterna uppmanas slutligen att uppmuntra användningen av lokaliseringsteknik med hög precision, t.ex. tredje generationens lokaliseringsteknik i mobilnät och globala satellitbaserade navigationssystem.
13. Medlemsstaterna bör förpliktiga sina nationella myndigheter att i slutet av 2004 rapportera till kommissionen om genomförandet av E112, så att kommissionen kan inleda en granskning med beaktande av de ökande kraven från alarmeringscentraler och räddningstjänster, och utvecklingen av och tillgången till teknisk kapacitet för lokalisering.
14. Denna rekommendation riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdad i Bryssel den 25 juli 2003.

På kommissionens vägnar

Erkki LIIKANEN

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 28 juli 2003

om ändring av beslut 2002/251/EG i syfte att minska skyddsåtgärderna beträffande fjäderfäkött och vissa fiskeri- och vattenbruksprodukter som importeras från Thailand

[delgivet med nr K(2003) 2721]

(Text av betydelse för EES)

(2003/559/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet⁽¹⁾, särskilt artikel 53.1 i denna,

med beaktande av rådets direktiv 97/78/EG av den 18 december 1997 om principerna för organisering av veterinärkontroller av produkter från tredje land som förs in i gemenskapen⁽²⁾, särskilt artikel 22.1 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Kommissionens beslut 2002/251/EG av den 27 mars 2002 om vissa skyddsåtgärder beträffande fjäderfäkött och vissa fiskeri- och vattenbruksprodukter avsedda att användas som livsmedel och som importerats från Thailand⁽³⁾ antogs sedan det påvisats förekomst av nitrofuraner i fjäderfäkött och räkor som importerats från Thailand.

Detta beslut har ändrats genom beslut 2003/477/EG⁽⁴⁾ för att upphäva de systematiska kontrollerna av sändningar av räkor som certifierats efter den 21 september 2002. Denna ändring grundas på resultaten av de tester som medlemsstaterna har genomfört och de garantier som lämnats av behöriga myndigheter i Thailand.

- (2) Resultaten av de kontroller som medlemsstaterna har genomfört av fjäderfäkött som importerats från Thailand har varit gynnsamma. De systematiska kontroller som enligt beslut 2002/251/EG krävs för samtliga sändningar av fjäderfäkött bör därför reduceras till 20 % för sändningar som certifierats av de thailändska myndigheterna efter den 21 september 2002, eftersom dessa har genomgått en systematisk kontroll före avsändning.

- (3) Beslut 2002/251/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

- (4) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Beslut 2002/251/EG ändras på följande sätt:

Artikel 2.1 skall ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna skall genom att använda lämpliga planer för provtagning och lämpliga detektionsmetoder, genomföra kemiska analyser av 20 % av de sändningar fjäderfäkött som importeras från Thailand och som certifierats efter den 21 september 2002, och av samtliga sändningar räkor och fjäderfäkött som importeras från Thailand och som åtföljs av ett hälsointyg som utfärdats före den 21 september 2002, för att säkerställa att produkterna i fråga inte utgör någon risk för folkhälsan. Denna analys måste genomföras särskilt i syfte att påvisa förekomst av antimikrobiella ämnen, bland annat nitrofuraner och deras metaboliter."

Artikel 2

Detta beslut skall tillämpas från och med den 1 augusti 2003.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 28 juli 2003.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 31, 1.2.2002, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 24, 30.1.1998, s. 9.

⁽³⁾ EGT L 84, 28.3.2002, s. 77.

⁽⁴⁾ EUT L 158, 27.6.2003, s. 61.

REGIONKOMMITTÉN

ARBETSORDNING

INNEHÅLL

	Page
INLEDNING	56
ANMÄRKNING	56
AVDELNING I — KOMMITTÉNS LEDAMÖTER OCH ORGAN	56
KAPITEL 1 — KOMMITTÉNS ORGAN	56
Artikel 1 — Kommitténs organ	56
KAPITEL 2 — KOMMITTÉNS LEDAMÖTER	56
Artikel 2 — Ledamöternas och suppleanternas ställning	56
Artikel 3 — Mandatperiod	56
Artikel 4 — Förmåner	56
Artikel 5 — Suppleanternas deltagande	56
Artikel 6 — Delegering av rösträtt	57
Artikel 7 — Nationella delegationer och politiska grupper	57
Artikel 8 — Nationella delegationer	57
Artikel 9 — Politiska grupper och grupplösa ledamöter	57
Artikel 10 — Mellanregionala grupper	57
AVDELNING II — KOMMITTÉNS ORGANISATION OCH ARBETSSÄTT	57
KAPITEL 1 — KALLELSE TILL DET FÖRSTA SAMMANTRÄDET OCH KOMMITTÉNS KONSTITUERANDE	57
Artikel 11 — Kallelse till det första sammanträdet	57
Artikel 12 — Kommitténs konstituerande samt fastställande av rösträtt	57
KAPITEL 2 — PLENARFÖRSAMLINGEN	58
Artikel 13 — Plenarförsamlingens uppgifter	58
Artikel 14 — Sammankallande av plenarförsamlingen	58
Artikel 15 — Dagordning för plenarsessionen	58
Artikel 16 — Plenarsessionens öppnande	58
Artikel 17 — Allmänheten, gäster och gästtalare, aktuella frågor	58
Artikel 18 — Talartid	59
Artikel 19 — Talarlista	59
Artikel 20 — Ordningsfrågor	59
Artikel 21 — Beslutsmässighet	59
Artikel 22 — Voteringsförfarande	59
Artikel 23 — Inlämnande av ändringsförslag	59
Artikel 24 — Behandling av ändringsförslag	60

	Page
Artikel 25 — Yttranden och rapporter i brådskande frågor	60
Artikel 26 — Förenklat förfarande	60
Artikel 27 — Plenarsessionens avslutning	60
KAPITEL 3 — PRESIDDIET OCH ORDFÖRANDEN	60
Artikel 28 — Presidiets sammansättning	60
Artikel 29 — Personliga suppleanter i presidiet	61
Artikel 30 — Valbestämmelser	61
Artikel 31 — Val av ordförande och förste vice ordförande	61
Artikel 32 — Val av 14 vice ordförande, övriga presidiemedlemmar samt de politiska gruppordförandena i egenskap av presidiemedlemmar	61
Artikel 33 — Val av suppleanter	61
Artikel 34 — Ersättare på vakanta presidi poster	61
Artikel 35 — Presidiets uppgifter	61
Artikel 36 — Sammankallande av presidiet/beslutsfattande	62
Artikel 37 — Ordföranden	62
Yttranden, rapporter och resolutioner — förfaranden i presidiet	62
Artikel 38 — Yttranden — rättslig grund	62
Artikel 39 — Yttranden och rapporter — beslut om utskott	62
Artikel 40 — Utanämning av huvudföredragande	63
Artikel 41 — Yttranden och rapporter på eget initiativ	63
Artikel 42 — Utarbetande av resolutioner	63
Artikel 43 — Lansering av yttranden, rapporter och resolutioner	63
KAPITEL 4 — UTSKOTTEN	63
Artikel 44 — Sammansättning och mandat	63
Artikel 45 — Ordförande och vice ordförande	64
Artikel 46 — Utskottens uppgifter	64
Artikel 47 — Kallelse och dagordning	64
Artikel 48 — Offentlighet	64
Artikel 49 — Offentliga hearingar	64
Artikel 50 — Tidsgränser för utarbetande av yttranden och rapporter	64
Artikel 51 — Yttrandenas disposition	64
Artikel 52 — Rapporternas disposition	65
Artikel 53 — Föredragande	65
Artikel 54 — Arbetsgrupper	65
Artikel 55 — Sakkunniga	65
Artikel 56 — Beslutsmässighet	65
Artikel 57 — Votering	65
Artikel 58 — Ändringsförslag	65
Artikel 59 — Beslut att inte avge ett yttrande eller en rapport	65
KAPITEL 5 — REGIONKOMMITTÉNS ADMINISTRATION	66
Artikel 60 — Generalsekretariatet	66
Artikel 61 — Generalsekreteraren	66
Artikel 62 — Tillsättning av generalsekreteraren	66
Artikel 63 — Tjänsteföreskrifter för tjänstemän och anställningsvillkor för övriga anställda	66
Artikel 64 — Budget	66
AVDELNING III — ALLMÄNNA BESTÄMMELSER	67
KAPITEL 1 — SAMARBETE MED ANDRA INSTITUTIONER	67
Artikel 65 — Mellaninstitutionella samarbetsavtal	67
Artikel 66 — Översändande och offentliggörande av yttranden, rapporter och resolutioner	67

	Page
KAPITEL 2 — ARBETSORDNINGSFRÅGOR	67
Artikel 67 — Revidering av arbetsordningen	67
Artikel 68 — Presidiets anvisningar	67
Artikel 69 — Arbetsordningens ikraftträdande	67

INLEDNING

Med artikel 264 andra stycket i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (EG-fördraget) som rättslig grund har Regionkommittén antagit följande arbetsordning (Regionkommitténs beslut av den 18 november 1999, 12 februari 2003 och 9 april 2003):

ANMÄRKNING

De beteckningar på tjänster och funktioner som används i denna arbetsordning skall uppfattas som könsneutrala.

AVDELNING I

KOMMITTÉNS LEDAMÖTER OCH ORGAN

KAPITEL 1

Kommitténs organ

Artikel 1

Kommitténs organ

Kommitténs organ skall vara plenarförsamlingen, ordföranden, presidiet och utskotten.

KAPITEL 2

Kommitténs ledamöter

Artikel 2

Ledamöternas och suppleanternas ställning

Enligt EG-fördragets artikel 263 skall kommitténs ledamöter och deras suppleanter vara företrädare för lokala eller regionala organ. De skall antingen ha valts till ett regionalt eller lokalt organ eller vara politiskt ansvariga inför en vald församling. Kommitténs ledamöter får inte bindas av några instruktioner. De skall i gemenskapens allmänna intresse fullgöra sina skyldigheter under full oavhängighet.

Artikel 3

Mandatperiod

1. En ledamots eller suppleants mandatperiod börjar räknas från det datum då rådets utnämning träder i kraft.
2. En ledamots eller suppleants mandat skall upphöra genom avgång, när det mandat som ligger till grund för hans eller hennes utnämning upphör, eller på grund av dödsfall.
3. Varje avgång måste meddelas skriftligen av den avgående ledamoten eller suppleanten till kommitténs ordförande med uppgift om avgångsdatum, som inte får vara senare än tre månader efter anmälan. Ordföranden skall underrätta rådet, som i sin tur konstaterar att det finns en vakans och genomför ersättningsförfarandet.
4. En ledamot eller suppleant vars mandat upphör till följd av att det mandat som ligger till grund för utnämningen upphör skall omedelbart underrätta kommitténs ordförande om detta i skriftlig form.

5. I de fall som nämns i andra stycket i den här artikeln skall en efterträdare utses av rådet för återstoden av mandatperioden.

Artikel 4

Förmåner

Ledamöternas och de formellt utsedda suppleanternas förmåner skall vara i överensstämmelse med det protokoll om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier som bifogas Fördraget om upprättandet av ett gemensamt råd och en gemensam kommission för Europeiska gemenskaperna av den 8 april 1965.

Artikel 5

Suppleanters deltagande

1. Varje ledamot som är förhindrad att delta i en plenarsession kan låta sig ersättas av en suppleant från sin nationella delegation.
2. Varje ledamot som är förhindrad att delta i ett utskottssammanträde, ett arbetsgruppsmöte eller en annan sammankomst som godkänts av presidiet kan låta sig ersättas av en annan ledamot eller suppleant från sin nationella delegation.
3. En suppleant eller en ledamot som ersätter en annan ledamot kan inte ersätta mer än en ordinarie ledamot. Han eller hon har samma befogenheter som en ordinarie ledamot på det berörda mötet. Överlåtelsen av rösträtt måste meddelas skriftligen till generalsekreteraren före det berörda sammanträdet.
4. Utnämningen av suppleanter skall avse enskilda plenarsessionsdagar. I samband med en plenarsession utgår kostnadsersättning till antingen ledamoten eller suppleanten. Presidiet fastställer detaljbestämmelser i tillämpningsföreskrifterna för reskostnads- och traktamentsersättningar.
5. En suppleant som utsetts till föredragande får närvara vid den plenarsession där det utkast till yttrande eller rapport som han eller hon ansvarar för är upptaget på dagordningen, för att presentera utkastet för plenarförsamlingen. Detta gäller även om den ledamot som ersätts också är närvarande. Ledamoten kan överlåta sin rösträtt till suppleanten under behandlingen av detta utkast till yttrande eller rapport. Generalsekreteraren måste informeras skriftligen om rösträttsöverlåtelsen före det aktuella sammanträdet.

Artikel 6

Delegering av rösträtt

Rösträtten kan inte delegeras på andra grunder än enligt föreskrifterna i artiklarna 5 och 29.

Artikel 7

Nationella delegationer och politiska grupper

I rimlig proportion till sina resurser skall de nationella delegationerna och de politiska grupperna bidra till kommitténs verksamhet.

Artikel 8

Nationella delegationer

1. Ledamöterna och suppleanterna från en medlemsstat bildar en nationell delegation. Varje nationell delegation beslutar själv om sin arbetsordning och väljer en ordförande. Kommitténs ordförande informeras officiellt om namnet på delegationens ordförande.

2. Generalsekreteraren skall organisera kommitténs administration så att de nationella delegationerna kan stödjas i arbetet. På så sätt skall varje enskild medlem kunna få information och stöd på sitt eget språk. Denna administrativa kapacitet skall samlas inom en särskild enhet som bemannas av tjänstemän eller övriga anställda vid Regionkommittén, och skall ge de nationella delegationerna möjlighet att utnyttja Regionkommitténs resurser i skäligen utsträckning. Specifikt skall generalsekreteraren avsätta resurser till nationella delegationers förberedande sammanträden omedelbart före eller under plenarsessionerna.

Artikel 9

Politiska grupper och grupplösa ledamöter

1. Ledamöterna och suppleanterna kan bilda grupper som återspeglar deras politiska tillhörighet. Bestämmelser för medlemskapet fastställs i de politiska gruppernas arbetsordningar.

2. För att bilda en politisk grupp krävs det minst 20 ledamöter/suppleanter som representerar minst två medlemsstater, eller 18 ledamöter/suppleanter som representerar minst

tre medlemsstater, eller 16 ledamöter/suppleanter som representerar minst fyra medlemsstater. I samtliga fall måste minst hälften av gruppmedlemmarna vara ordinarie ledamöter. En ledamot eller suppleant får inte tillhöra mer än en politisk grupp. En politisk grupp upplöses om antalet medlemmar understiger det antal som krävs för att en grupp skall bildas.

3. Regionkommitténs ordförande skall meddelas när en politisk grupp bildas eller upplöses, samt när andra förändringar inträffar. Ett meddelande om att en grupp har bildats skall ange gruppens namn, dess medlemmar och dess presidium. Ordföranden skall offentliggöra uppgifter om gruppens bildande, namn, presidium och medlemsantal, samt om dess upplösning, i *Europeiska unionens officiella tidning*.

4. Varje politisk grupp skall biträdas av ett sekretariat, vars medarbetare är anställda vid generalsekretariatet. När det gäller dessa medarbetare kan grupperna lägga fram förslag för tillsättningsmyndigheten beträffande urval, anställning, befordran och kontraktsförlängning. Tillsättningsmyndigheten fattar beslut efter samråd med gruppernas ordförande.

5. Regionkommitténs generalsekreterare skall ge de politiska grupperna och deras organ tillräckliga resurser för sammanträden, gruppernas verksamhet, publikationer samt sekretariatets verksamhet. Resurserna till varje grupp skall öronmärkas i budgeten. De politiska grupperna och deras sekretariat kan utnyttja Regionkommitténs administrativa och tekniska resurser i skäligen utsträckning.

6. Grupperna och deras presidier kan sammanträda omedelbart före eller under plenarsessionerna. Två gånger om året kan grupperna hålla extra sammanträden. För deltagande i dessa sammanträden har en suppleant bara rätt till reskostnads- och traktamentsersättning om han eller hon ersätter en ledamot ur den egna politiska gruppen.

7. Grupplösa ledamöter skall ges administrativt stöd. Presidiet fastställer detaljbestämmelser för detta på förslag av generalsekreteraren.

Artikel 10

Mellanregionala grupper

Ledamöter och suppleanter kan bilda mellanregionala grupper. När en grupp bildas skall kommitténs ordförande informeras.

AVDELNING II

KOMMITTÉNS ORGANISATION OCH ARBETSSÄTT

KAPITEL 1

Kallelse till det första sammanträdet och kommitténs konstituerande

Artikel 11

Kallelse till det första sammanträdet

Kommitténs första sammanträde i början av varje ny mandatperiod vart fjärde år skall sammankallas av kommitténs äldste ledamot. Sammanträdet skall äga rum inom högst en månad efter det att rådet utnämnt ledamöterna. Det första sammanträdet skall ledas av den äldste närvarande ledamoten,

ålderspresidenten, som biträds av de fyra yngsta närvarande ledamöterna samt kommitténs generalsekreterare. Tillsammans utgör dessa ålderspresidiet.

Artikel 12

Kommitténs konstituerande samt fastställande av mandat

1. Under detta sammanträde skall ålderspresidenten informera kommittén om meddelandet från rådet rörande deras utnämning. Han eller hon kan på begäran kontrollera ledamöternas utnämning och mandat innan kommittén förklaras inrättad för en ny fyraårig mandatperiod.

2. Ålderspresidiet skall sitta kvar till dess att resultaten av valen av ordförande, förste vice ordförande och övriga presidie-medlemmar tillkännagivits.

KAPITEL 2

Plenarförsamlingen

Artikel 13

Plenarförsamlingens uppgifter

Kommittén sammanträder i plenarförsamlingen, som framför allt har följande huvuduppgifter:

- a) Antagande av yttranden, rapporter och resolutioner.
- b) Antagande av kommitténs preliminära beräkning av inkomster och utgifter.
- c) Antagande av kommitténs politiska program i början av varje mandatperiod.
- d) Val av ordförande, förste vice ordförande och övriga presidie-medlemmar.
- e) Inrättande av utskott.
- f) Antagande och översyn av kommitténs arbetsordning.

Artikel 14

Sammankallande av plenarförsamlingen

1. Kommitténs ordförande sammankallar plenarförsamlingen minst en gång per kvartal. Tidsschemat för plenarsessionerna bör fastställas av presidiet under det tredje kvartalet föregående år. En plenarsession kan bestå av en eller flera sammanträdes-dagar.

2. Om minst en fjärdedel av ledamöterna skriftligen begär det måste ordföranden sammankalla en extra plenarsession som skall äga rum tidigast inom en vecka och senast inom en månad efter ledamöternas begäran. Den skriftliga begäran skall ange vilken fråga som skall diskuteras vid den extra plenarsessionen. Inga andra frågor får behandlas under denna session.

Artikel 15

Dagordning för plenarsessionen

1. Presidiet skall förbereda ett preliminärt förslag till dagordning, som innehåller en preliminär förteckning över de utkast till yttranden, rapporter eller resolutioner som skall behandlas under den plenarsession som följer på den närmast kommande plenarsessionen samt alla övriga dokument som behövs för att beslut skall kunna fattas (beslutsdokument).

2. Ordföranden skall senast fyra veckor före plenarsessionens öppnande skicka förslaget till dagordning till ledamöterna och suppleanterna tillsammans med de beslutsdokument som

nämns i den. Ledamöterna och suppleanterna skall få dokumentunderlaget till sessionen på sina officiella språk. Samtidigt skall dokumenten göras elektroniskt tillgängliga.

3. Utkasten till yttranden, rapporter och resolutioner skall i princip sättas upp på dagordningen i den ordningsföljd i vilken de antagits av utskotten eller lagts fram i enlighet med arbetsordningen; hänsyn skall också tas till dagordningspunkternas innehållsmässiga samband.

4. Om tidsgränsen under punkt 2 inte kan hållas kan ordföranden i särskilda, motiverade undantagsfall ta upp ett beslutsdokument på förslaget till dagordning, under förutsättning att ledamöterna och suppleanterna fått del av berörda dokument på sina respektive gemenskapsspråk senast en vecka före plenarsessionens öppnande. Motiveringen till att detta förfarande tillämpas skall anges av ordföranden på beslutsdokumentets försättsblad.

5. Skriftliga ändringsförslag till förslaget till dagordning måste vara generalsekreteraren till handa senast tre arbetsdagar före plenarsessionens öppnande.

6. Vid det presidiesammanträde som omedelbart föregår plenarsessionens öppnande fastställer presidiet det slutgiltiga förslaget till dagordning. Under detta sammanträde kan presidiet med stöd av två tredjedelar av de avgivna rösterna föra upp sådana brådskande eller aktuella ärenden på dagordningen som inte kan skjutas upp till nästa plenarsession.

Artikel 16

Plenarsessionens öppnande

Ordföranden förklarar plenarsessionen öppnad och lägger fram förslaget till dagordning för beslut.

Artikel 17

Allmänheten, gäster och gästtalare, aktuella frågor

1. Plenarförsamlingens sammanträden skall vara offentliga om inte plenarförsamlingen har beslutat annorlunda med avseende på hela sessionen eller en viss punkt på dagordningen.

2. Företrädare för Europaparlamentet, rådet och kommissionen kan delta i plenarsessionerna, och de kan bli ombedda att yttra sig under dessa.

3. Ordföranden får på eget initiativ eller på presidiets anmodan bjuda in utomstående personer med speciell ställning eller kompetens för att hålla ett anförande inför plenarförsamlingen. I anslutning till detta kan en debatt hållas, varvid de allmänna reglerna för talartid skall tillämpas.

4. Enligt artikel 15.1 och 15.6 kan presidiet föreslå att plenarförsamlingen skall hålla en allmän debatt om aktuella, politiska frågor med regional och lokal anknytning ("aktuella frågor"). För debatter om "aktuella frågor" gäller de generella reglerna om talartid.

Artikel 18

Talartid

1. Plenarförsamlingen skall i början av sessionen, på presidiets förslag, bestämma talartiden för varje punkt på dagordningen. Under sammanträdet skall ordföranden på eget initiativ eller på begäran av en ledamot föreslå församlingen att besluta om begränsning av talartiden.
2. I samband med debatter om allmänna eller specifika frågor kan ordföranden, på presidiets förslag, föreslå plenarförsamlingen att fördela anslagen talartid mellan de politiska grupperna och de nationella delegationerna.
3. Allmänt är talartiden begränsad till 2 minuter när det gäller kommentarer om protokollet, ordningsfrågor, ändringar i den preliminära dagordningen eller ändringar i den godkända dagordningen.
4. Om en talare överskrider sin tid kan ordföranden ta ifrån honom eller henne ordet efter en första tillsägelse.
5. En ledamot kan föreslå att debatten skall avslutas, och ordföranden skall genomföra votering om detta förslag.

Artikel 19

Talarlista

1. Namnen på de ledamöter som begär ordet skall föras upp på talarlistan i den ordning i vilken deras begäran mottogs. Ordföranden tilldelar ledamöter ordet efter listans ordningsföljd. Han eller hon skall så långt det är möjligt säkerställa att talare från olika politiska åsiktsriktningar och olika nationella delegationer växelvis tilldelas ordet.
2. Det ansvariga utskottets föredragande samt politiska grupper och nationella delegationers ordförande som önskar tala på gruppens eller delegationens vägnar eller talare som ersätter dessa kan ges företräde framför andra talare.
3. Ingen kan få ordet mer än två gånger i samma fråga utan ordförandens godkännande. Berörda utskotts ordförande och föredragande skall dock på egen begäran tillåtas att tala under en tidslängd som bestäms av ordföranden.

Artikel 20

Ordningsfrågor

1. En ledamot skall ges ordet när det gäller en ordningsfråga eller när denne vill göra ordföranden uppmärksam på att arbetsordningens bestämmelser inte följs. Frågan måste avse ett rådgivningsärende eller dagordningen.
2. En begäran om att ta upp en sådan ordningsfråga skall ha företräde framför alla andra yrkanden om att tilldelas ordet.
3. Ordföranden skall omedelbart fatta beslut angående ordningsfrågor i enlighet med arbetsordningen och skall meddela sitt beslut omedelbart efter det att ordningsfrågan har tagits upp. Det skall inte förrättas omröstning om detta.

Artikel 21

Beslutsmässighet

1. Plenarförsamlingen skall vara beslutsför då en majoritet av ledamöterna är närvarande. Beslutsmässighet kan endast konstateras under sammanträdet och efter begäran av minst tio ledamöter. Så länge konstaterande av beslutsmässighet inte har begärts är varje omröstning giltig, oberoende av antalet röstande. Ordföranden kan avbryta sammanträdet i högst 10 minuter innan beslutsmässighet har konstaterats. Ledamöter som har begärt att beslutsmässigheten skall kontrolleras men inte längre befinner sig i plenarsalen skall betraktas som närvarande när räkningen genomförs. Om färre än tio ledamöter är närvarande kan ordföranden fastställa att beslutsmässighet inte föreligger.
2. Om det konstateras att beslutsmässighet inte föreligger skall alla punkter som kräver omröstning flyttas till nästa sammanträdesdag, under vilken plenarförsamlingen med giltig verkan kan rösta om de punkter som skjutits upp oavsett antalet närvarande ledamöter.
3. Samtliga ledamöter och suppleanter som deltar i sammanträdet och andra närvarande skall anteckna sig på en närvarolista.

Artikel 22

Voteringsförfarande

1. Plenarförsamlingen skall fatta beslut med majoriteten av de avgivna rösterna, om inte annat föreskrivs i denna arbetsordning.
2. För att vara giltig skall en röst vara "för", "emot" eller "nedlagd". När majoriteten beräknas skall hänsyn endast tas till röster "för" och "emot". Vid lika röstetal anses församlingen ha förkastat texten eller förslaget.
3. Omvotering kan begäras av ordföranden eller genomföras på begäran av minst tio ledamöter om resultatet av rösträkningen ifrågasätts.
4. På förslag av ordföranden kan plenarförsamlingen besluta att varje ledamots röst skall redovisas vid omröstningen. Omröstningen skall då genomföras i alfabetisk ordning, med ordföranden som sista namn.
5. Beslut som berör personer skall fattas genom sluten omröstning.
6. Ordföranden får när som helst besluta att det elektroniska röstningssystemet skall utnyttjas.

Artikel 23

Inlämnande av ändringsförslag

1. Endast ledamöter och de suppleanter som har ett formellt mandat får lämna in skriftliga ändringsförslag som avser beslutsdokument.
2. Ändringsförslag till beslutsunderlag måste ställas av minst sex ledamöter och innehålla uppgift om deras namn. Denna regel gäller inte när artikel 26.1 första meningen är tillämplig.

3. De skall vara generalsekreteraren till handa senast den sjunde arbetsdagen innan plenarsessionen inleds. Så snart de föreligger i översättning, men senast två arbetsdagar före plenarsessionen, skall de göras tillgängliga i elektronisk form. Ordföranden kan förkorta tidsfristen för inlämning av ändringsförslag till tre arbetsdagar om artikel 15.4 tillämpas. Detta gäller inte ändringsförslag till brådskande rådgivningsärenden i enlighet med artikel 15.6 andra meningen.

4. Alla ändringsförslag skall delas ut till ledamöterna före plenarsessionens öppnande.

Artikel 24

Behandling av ändringsförslag

1. Om fler än 20 ändringsförslag till ett beslutsdokument lämnats in kan presidiet eller plenarförsamlingen skicka tillbaka dokumentet till utskottet för ytterligare behandling. Detta gäller inte dokument rörande beslut som inte kan skjutas upp.

2. Ett ändringsförslag som lämnats in i vederbörlig ordning men som under sammanträdet inte stöds av förslagsställarna eller någon annan ledamot skall inte tas upp till behandling.

3. Om ett eller flera ändringsförslag lagts fram avseende ett visst textavsnitt kan ordföranden, föredraganden eller ledamöter som ställt detta eller dessa ändringsförslag lägga fram kompromissförslag om ändringar under debatten. Ett kompromissförslag får endast läggas fram med de ursprungliga förslagsställarnas medgivande. Ett kompromissförslag om ändringar skall bli föremål för votering med förtur och gör alla ändringsförslag som kompromissen bygger på ogiltiga.

4. Votering om ändringsförslag skall ske i samma ordning som hela textens punktnummering. Ordföranden kan besluta om gemensam votering om flera ändringsförslag om de är likartade till sitt innehåll eller syfte.

5. Föredragandena kan upprätta en lista över de ändringsförslag som lagts fram till deras utkast till yttrande eller rapport och som de föreslår skall antas (röstrekommendation). Listan skall distribueras till ledamöterna tillsammans med ändringsförslagen i enlighet med artikel 23.4.

Om det föreligger en röstrekommendation från föredraganden, får ordföranden förrätta en gemensam omröstning om de ändringsförslag som berörs av rekommendationen. Varje ledamot får rikta invändningar mot röstrekommendationen och skall då ange vilka ändringsförslag som skall bli föremål för separat omröstning.

6. Behandlingen av ändringsförslag har förtur framför den text som de hänför sig till och skall gå till omröstning innan omröstning om texten sker.

7. Om två eller fler ändringsförslag som liknar varandra rör samma ställe i texten skall det ändringsförslag som ligger längst ifrån den ursprungliga texten ha förtur och gå till omröstning först.

8. Avslutningsvis genomförs votering om den eventuellt omformulerade texten i dess helhet.

Artikel 25

Yttranden och rapporter i brådskande frågor

I brådskande frågor då man med det normala förfarandet inte kan hålla den tidsgräns som rådet, kommissionen eller Europaparlamentet har fastställt och det ansvariga utskottet antagit sitt utkast till yttrande eller rapport enhälligt, skall ordföranden översända detta till rådet, kommissionen och Europaparlamentet för kännedom. Utkastet till yttrande eller rapport skall på nästa plenarsession läggas fram för plenarförsamlingen för antagande utan ändringsförslag. Alla dokument med anknytning till nämnda yttrande eller rapport måste bekräfta dess brådskande karaktär.

Artikel 26

Förenklat förfarande

1. De utkast till yttranden eller rapporter som antagits enhälligt av det ansvariga (eller huvudansvariga) utskottet, och med en majoritet av utskottsmedlemmarna närvarande, skall efter att ha presenterats av föredraganden läggas fram för plenarförsamlingen i oförändrad form, om inte minst 32 ledamöter lämnat in ett ändringsförslag inom den tidsgräns som anges i artikel 23.3 första meningen. I det sistnämnda fallet skall plenarförsamlingen behandla ändringsförslaget. Utkastet till yttrande eller rapport skall skickas till ledamöterna tillsammans med förslaget till dagordning och med påpekande om att detta förfarande tillämpas.

2. Om det ansvariga (eller huvudansvariga) utskottet finner att ett rådgivningsärende som det fått presidiets uppdrag att bereda inte bör bli föremål för några kommentarer eller ändringsförslag, kan det föreslå att inga invändningar görs. Förslaget läggs fram för plenarförsamlingen för beslut utan debatt.

Artikel 27

Plenarsessionens avslutning

Innan plenarsessionen avslutas skall kommitténs ordförande meddela plats och datum för nästa sammanträde, samt de punkter på dess dagordning som redan är kända.

KAPITEL 3

Presidiet och ordföranden

Artikel 28

Presidiets sammansättning

Presidiet skall bestå av

- ordföranden,
- förste vice ordföranden,
- ytterligare 14 vice ordförande,
- ytterligare 20 medlemmar samt
- de politiska gruppernas ordförande.

En medlem per land skall vara vice ordförande.

Presidieposterna skall fördelas mellan de nationella delegationerna på följande sätt, ordförandeposten och de politiska gruppordförandenas poster oräknade:

- Tre mandat: Tyskland, Spanien, Frankrike, Italien och Förenade kungariket. Storbritannien/Nordirland
- Trå mandat: Belgien, Danmark, Grekland, Irland, Luxemburg, Nederländerna, Österrike, Portugal, Finland, och Sverige.

Artikel 29

Personliga suppleanter i presidiet

1. För varje presidiemedlem, ordföranden undantagen, meddelas samtidigt namnet på en ledamot eller suppleant ur samma nationella delegation som är personlig suppleant. Den personliga suppleanten har bara rätt att delta, yttra sig och rösta om han eller hon företräder presidiemedlemmen. Överlåtelsen av rösträtten måste meddelas generalsekreteraren skriftligen före det berörda sammanträdet.
2. För varje politisk gruppordförande skall den berörda gruppen lämna uppgift om vilken av dess medlemmar som är suppleant. Andra och tredje meningarna under punkt 1 skall gälla på motsvarande sätt.

Artikel 30

Valbestämmelser

1. Presidiet skall väljas av plenarförsamlingen för en tvåårsperiod.
2. Val av ordförande, förste vice ordförande, 14 vice ordförande, övriga presidiemedlemmar samt de politiska gruppordförandena i egenskap av presidiemedlemmar skall förrättas i analogi med artiklarna 11 och 12 under ålderspresidentens ledning. Alla kandidaturer skall ha inkommit skriftligen till generalsekreteraren senast en timme före plenarsessionens öppnande. Omröstningarna kan bara genomföras om minst två tredjedelar av kommittémedlemmarna är närvarande.

Artikel 31

Val av ordförande och förste vice ordförande

1. De som kandiderar till ordförandeposten och förste vice ordförandeposten kan hålla ett kortare anförande inför plenarförsamlingen. Tillgänglig talartid skall vara jämnt fördelad och bestämmas av ålderspresidenten.
2. Val av ordförande och förste vice ordförande skall göras separat. De väljs genom sluten omröstning med över 50 procents majoritet av de avgivna rösterna.
3. Endast röster för en föreslagen kandidat och nedlagda röster är giltiga. Vid fastställande av majoritet räknas endast rösterna för förslaget.
4. Om ingen kandidat får den majoritet som krävs i den första valomgången, genomförs en andra omgång, där den kandidat väljs som fått de flesta av de avgivna rösterna. Vid lika röstetal sker avgörande genom lottnings.

Artikel 32

Val av 14 vice ordförande, övriga presidiemedlemmar samt de politiska gruppordförandena i egenskap av presidie-medlemmar

1. Vid valet av de 14 vice ordförandena och de 20 övriga presidiemedlemmarna kan en gemensam kandidatlista läggas fram med de kandidater vilkas nationella delegationer endast föreslår en kandidat vardera till de platser de har rätt till i presidiet. Denna lista kan antas i en valomgång med över 50 procents majoritet.
2. Om en gemensam kandidatlista inte kan antas, eller om det finns fler kandidater ur en nationell delegation än denna tilldelats poster i presidiet, tillsätts varje post genom separata omröstningar. Reglerna för val av ordförande och förste vice ordförande skall tillämpas, i enlighet med artikel 30 och artikel 31.2–4.
3. Inför valet av de politiska gruppernas ordförande till presidiemedlemmar lägger ålderspresidenten fram en förteckning för plenarförsamlingen över deras namn för antagande. Beslutet skall avse förteckningen i dess helhet.

Artikel 33

Val av suppleanter

I anslutning till valet av kandidat till en presidiepost väljs också vars och ens suppleant.

Artikel 34

Ersättare på vakanta presidieposter

När en presidiemedlem avgår som kommittémedlem eller från sitt uppdrag som medlem av presidiet skall denne och hans suppleant ersättas för återstoden av mandattiden i enlighet med artiklarna 28–33.

Artikel 35

Presidiets uppgifter

Presidiet skall ha följande uppgifter:

- a) Utarbetande av utkastet till politiskt program i början av varje mandatperiod, samt bevakning av dess genomförande. En gång per år och i slutet av varje mandatperiod skall ordföranden på presidiets vägnar avlägga rapport för plenarförsamlingen om det genomslag som kommitténs arbete har haft.
- b) Förberedelse, organisation och samordning av plenarförsamlingens och utskottens arbeten. I detta syfte kan presidiet
 - inrätta arbetsgrupper med presidie- eller kommittéledamöter för rådgivning i vissa ärenden,
 - till sina sammanträden inbjuda andra ledamöter av Regionkommittén på grund av deras kompetens eller mandat, samt utomstående personer.

- c) Övergripande ansvar för ekonomiska, organisatoriska och administrativa frågor som berör ledamöter och suppleanter, samt den interna organisationen av kommittén, dess generalsekretariat (bland annat tjänsteförteckningen) och dess organ.
- d) Tillsättning av generalsekreteraren och de tjänstemän och övriga anställda som nämns i artikel 63.1 och 63.2.
- e) Antagande av en beräkning av inkomster och utgifter som sedan skall underställas plenarförsamlingen i enlighet med artikel 64.
- f) Beviljande av sammanträden på annan ort.
- g) Fastställande av genomförandebestämmelserna med avseende på ledamöternas, de i vederbörlig ordning utsedda suppleanternas och de sakkunnigas kostnader för resa och uppehälle, med hänsyn tagen till de bestämmelser som utfärdats under budgetbehandlingen.

Artikel 36

Sammanställande av presidiet och beslutsfattande

1. Presidiet sammankallas av ordföranden, som fastställer mötestidpunkt och dagordning i samråd med förste vice ordföranden. Presidiet skall sammanträda minst en gång per kvartal, eller inom fjorton dagar efter det att skriftlig begäran inkommit från minst tio presidiemedlemmar.
2. Presidiet är beslutsmässigt när minst hälften av dess medlemmar är närvarande. Beslut skall fattas med en majoritet av de avgivna rösterna såvida inte annat föreskrivs i denna arbetsordning. Artikel 22.2 skall tillämpas i förekommande fall.
3. Som en förberedelse för presidiets beslut ger ordföranden generalsekreteraren i uppdrag att utarbeta diskussionsunderlag och beslutsrekommendationer avseende de enskilda punkterna; detta bifogas förslaget till dagordning.
4. Dessa underlag måste ha nått ledamöterna senast tio dagar före sammanträdet. Ändringsförslag avseende beslutsrekommendationer skall vara generalsekreteraren till handa i skriftlig form senast den tredje arbetsdagen innan presidiesammanträdet inleds. Så snart de föreligger i översättning skall de göras tillgängliga i elektronisk form.
5. Efter en allmän debatt ger presidiet vid behov generalsekreteraren eller en arbetsgrupp ytterligare uppdrag som är tydligt avgränsade till innehåll och tid. Arbetsgruppen eller generalsekreteraren lägger sedan i enlighet med första meningen i punkt 4 fram diskussionsunderlag med beslutsrekommendationer. Ändringsförslag avseende rekommendationer om beslut skall vara generalsekreteraren till handa senast den tredje arbetsdagen innan presidiesammanträdet inleds. Så snart de föreligger i översättning skall de göras tillgängliga i elektronisk form.

Artikel 37

Ordföranden

1. Ordföranden leder kommitténs arbete.
2. Kommittén företräds av sin ordförande. Han eller hon kan delegera dessa befogenheter.
3. Vid frånvaro eller förhinder företräds ordföranden av förste vice ordföranden. Vid dennes frånvaro eller förhinder företräds ordföranden av en av de övriga vice ordförandena.

YTTRANDEN, RAPPORTER OCH RESOLUTIONER — FÖRFARANDE I PRESIDIET

Artikel 38

Yttranden — rättslig grund

Kommitténs yttranden antas enligt artikel 265 i EG-fördraget

- a) efter remiss från kommissionen eller rådet i de fall som föreskrivs i EG-fördraget, samt efter remiss från dessa institutioner eller Europaparlamentet i alla övriga fall,
- b) på eget initiativ,
- c) i de fall Europeiska ekonomiska och sociala kommittén hörs i enlighet med artikel 262 i EG-fördraget och Regionkommittén anser att särskilda regionala intressen berörs.

Artikel 39

Yttranden och rapporter– beslut om utskott

1. Efter att ha samrått med utskotten fattar presidiet beslut om deras årliga arbetsprogram.
2. Råds-, kommissions- och parlamentsdokument fördelas av ordföranden på de ansvariga utskotten när remisserna inkommit. Ordföranden fastställer en tidsgräns för utkastet till yttrande eller rapport. Presidiet skall informeras om detta vid nästa sammanträde.
3. Om innehållet i ett yttrande eller en rapport berör mer än ett utskott skall ordföranden ge ett av utskotten huvudansvaret och vid behov utse ett eller flera kompletterande utskott. I detta fall kan ordföranden antingen
 - a) föreslå att presidiet inrättar en arbetsgrupp med företrädare för de berörda utskotten, eller
 - b) i undantagsfall ge ett eller flera utskott, utöver det som tilldelats huvudansvaret, i uppgift att utarbeta ett utkast till kompletteringsyttrande eller kompletterande rapport. Det huvudansvariga utskottet voterar om de övriga utskottens rekommendationer och integrerar de antagna rekommendationerna i sitt eget utkast till yttrande eller rapport. Det är endast det huvudansvariga utskottet som har befogenhet att lägga fram ärendet för plenarförsamlingen.

4. Om ett utskott inte instämmer i ett beslut som ordföranden har fattat i enlighet med punkterna 2 och 3 kan det, via sin ordförande, begära ett beslut från presidiet.

Artikel 40

Utnämning av huvudföredragande

1. Om det berörda utskottet inte skulle hinna utarbeta ett yttrande eller en rapport inom den tidsgräns som angivits av rådet, kommissionen eller Europaparlamentet, kan presidiet föreslå att plenarförsamlingen utser en huvudföredragande som lägger fram sitt utkast till yttrande eller rapport direkt inför plenarförsamlingen.

2. Om en tidsgräns som fastställts av rådet, kommissionen eller Europaparlamentet innebär att kommitténs plenarförsamling inte hinner utnämna en huvudföredragande, kan ordföranden utnämna en huvudföredragande och informera plenarförsamlingen om detta vid nästa sammanträde.

3. I båda fallen skall det berörda utskottet om möjligt sammanträda för att hålla en allmän, orienterande debatt om den fråga som behandlas i yttrandet eller rapporten.

Artikel 41

Yttranden och rapporter på eget initiativ

1. Framställningar om utarbetande av yttranden på eget initiativ eller av rapporter på eget initiativ kan läggas fram för presidiets beslut av tre presidiemedlemmar, av ett utskott via dess ordförande eller av 32 kommittéledamöter. Sådana framställningar måste åtföljas av en motivering och skall lämnas in till presidiet tillsammans med alla andra underlag enligt artikel 36.4, om möjligt innan det årliga arbetsprogrammet antas.

2. Presidiets beslut avseende framställningar om utarbetande av yttranden på eget initiativ eller av rapporter på eget initiativ skall fattas av en majoritet av medlemmarna. Yttrandena eller rapporterna skall tilldelas berört utskott i enlighet med artikel 39. Ordföranden skall underrätta plenarförsamlingen om alla presidiebeslut som avser godkännande eller tilldelning av yttranden på eget initiativ eller av rapporter på eget initiativ.

3. Denna artikel skall på motsvarande sätt vara tillämplig på yttranden enligt artikel 38 c.

Artikel 42

Utarbetande av resolutioner

1. Resolutioner bör endast tas upp på dagordningen om de berör Europeiska unionens verksamhetsområde, gäller frågor som är viktiga för regionala och lokala organ samt behandlar en aktuell fråga.

2. Förslag avseende resolutionsutkast eller framställningar om utarbetande av en resolution kan läggas fram för kommittén av en politisk grupp eller minst 32 ledamöter. Sådana förslag eller framställningar skall inlämnas skriftligen till presidiet med uppgift om namn på de förslagsställande ledamö-

terna eller den politiska gruppen. De måste vara generalsekreteraren till handa senast tre arbetsdagar före plenarsessionens öppnande.

3. Om presidiet beslutar att kommittén skall behandla ett utkast till resolution eller en begäran om utarbetande av en resolution kan presidiet

a) sätta upp resolutionsutkastet på plenarsessionens preliminära dagordning enligt artikel 15.1,

b) utse ett behörigt utskott som ges en tidsfrist för utarbetandet av utkastet till resolution. Det behöriga utskottet utarbetar utkastet till resolution enligt förfarandet för utarbetande av utkast till yttranden eller rapporter; artiklarna 51 och 52 är då ej tillämpliga,

c) i brådskande fall ta upp ett utkast till resolution på dagordningen för nästa plenarsession i enlighet med artikel 15.6 andra meningen. Ett sådant utkast behandlas under andra sammanträdesdagen.

4. Resolutionsutkast som kan hänföras till en oförutsebar händelse som inträffat efter det att den tidsfrist som anges i punkt 2 löpt ut (resolutioner av särskilt brådskande karaktär), och som är förenliga med bestämmelserna i punkt 1, kan lämnas in senast tre timmar innan presidiesammanträdet inleds. Om presidiet konstaterar att förslaget berör kommitténs kärnfrågor skall det behandlas enligt punkt 3 c.

Varje ledamot kan lämna in ändringsförslag beträffande utkast till resolutioner av särskilt brådskande karaktär under plenarsessionen.

Artikel 43

Lansering av yttranden, rapporter och resolutioner

Presidiet skall ansvara för att lansera de yttranden, rapporter och resolutioner som kommittén avger

KAPITEL 4

Utskotten

Artikel 44

Sammansättning och mandat

1. Plenarförsamlingen skall i början av varje mandatperiod tillsätta utskott som skall förbereda dess arbete. Plenarförsamlingen beslutar efter förslag från presidiet om deras sammansättning och befogenheter.

2. Sammansättningen av ett utskott skall återspegla kommitténs nationella sammansättning.

3. Kommitténs medlemmar skall tillhöra minst ett men högst två utskott. Presidiet kan göra undantag för medlemmar som kommer från de till antalet minsta nationella delegationerna.

Artikel 45

Ordförande och vice ordförande

1. Under sitt första sammanträde utser varje utskott bland sina medlemmar en ordförande, en förste vice ordförande och vid behov högst två vice ordförande (ordförandeskapet).

2. Om antalet kandidater svarar mot antalet lediga platser kan valet ske med acklamation. Då detta inte är fallet eller på begäran av en sjättedel av utskottets medlemmar skall valet ske i analogi med föreskrifterna om val av ordförande och förste vice ordförande i artikel 31.2-4.

3. Om ett mandat som ledamot i kommittén upphör eller en presidiemedlem i ett utskott avgår tillsätts den lediga posten i analogi med denna artikel.

Artikel 46

Utskottens uppgifter

Utskotten utarbetar framför allt utkast till yttranden, rapporter och resolutioner som läggs fram för plenarförsamlingen för beslut.

Artikel 47

Kallelse och dagordning

1. Datum och dagordning för mötena skall fastställas av varje utskotts ordförande i samråd med förste vice ordföranden.

2. Ett utskott sammankallas av sin ordförande. Kallelsen med bifogad dagordning till ett ordinarie sammanträde skall vara medlemmarna till handa senast fyra veckor före sammanträdet.

3. På skriftlig begäran av minst en fjärdedel av medlemmarna skall ordföranden sammankalla utskottet till ett extra sammanträde, som skall äga rum senast fyra veckor efter denna begäran. Dagordningen för ett extra sammanträde bestäms av de medlemmar som begärt detta. Den skall sändas till medlemmarna tillsammans med kallelsen.

4. Alla utkast till yttranden och andra nödvändiga dokument som kräver översättning och utskick före sammanträdet måste vara utskottets sekretariat till handa minst fem veckor före sammanträdesdagen. De skall skickas ut till medlemmarna senast två veckor före sammanträdesdagen. Ordföranden kan i undantagsfall ändra dessa tidsgränser.

Artikel 48

Offentlighet

1. Utskottens sammanträden skall vara offentliga. Ett utskott kan besluta att hela sammanträdet eller behandlingen av en viss punkt på dagordningen sker med stängda dörrar.

2. Representanter från Europaparlamentet, rådet och kommissionen kan delta i utskottens överläggningar och svara på frågor från deras medlemmar.

Artikel 49

Offentliga hearingar

I särskilda fall och med presidietts godkännande kan ett utskott hålla offentliga hearingar eller bjuda in utomstående personer med särskild sakkunskap om ett eller flera ämnen på dagordningen.

Artikel 50

Tidsgränser för utarbetande av yttranden och rapporter

1. Utskotten skall lägga fram sina utkast till yttranden eller rapporter inom de tidsgränser som ordföranden har satt upp. De skall utarbeta sina utkast till yttranden eller till rapporter inom ramen för högst två sammanträden, utöver det första sammanträdet för planering av arbetet.

2. I undantagsfall kan presidiet ge tillstånd till att ett utkast till yttrande eller rapport behandlas under fler sammanträden, eller senarelägga tidsgränsen för att lägga fram detta utkast.

Artikel 51

Yttrandenas disposition

1. Kommitténs yttranden skall innehålla

- en ingress som anger den rättsliga grunden och det förfarande som har följts vid utarbetandet av yttrandet och som eventuellt innehåller inledande kommentarer,
- en huvuddel som omfattar kommitténs ståndpunkt och rekommendationer i rådgivningsärendet samt, i förekommande fall, konkreta förslag till ändringar av grunddokumentet.

2. I möjligaste mån skall huvuddelen av bedömningen av grunddokumentet behandla överensstämmelsen med subsidiaritetsprincipen samt de konsekvenser som kan förväntas för det administrativa genomförandet och för de regionala och lokala finanserna.

3. För varje yttrande skall en motivering utarbetas i ett separat dokument, som ger uttryck för kommitténs uppfattning om frågan i dess helhet samt specifika kommentarer till vissa aspekter av den. Föredraganden ansvarar för utarbetandet av motiveringsdelen. Denna skall inte bli föremål för votering men måste motsvara formuleringarna i det yttrande som man röstat om. Om detta inte är fallet kan utskottsordföranden stryka motiveringsdelen.

*Artikel 52***Rapporternas disposition**

Kommitténs rapporter skall innehålla

- en ingress som anger det förfarande som har följts vid utarbetandet av rapporten, samt en innehållsförteckning,
- en inledning med en beskrivning av den allmänna bakgrunden till de frågor som behandlas,
- en huvuddel med särskilda kommentarer till de aktuella frågorna och en analys av dessa,
- en slutsatsdel med kommitténs sammanfattade ståndpunkter och rekommendationer i frågan.

Vid behov kan bilagor med erforderliga dokument, referensdokument och ytterligare information bifogas.

*Artikel 53***Föredragande**

1. Varje utskott skall efter förslag från sin ordförande utse en eller, om det är motiverat, två föredragande för utarbetandet av ett utkast till yttrande eller rapport. Ordförandens förslag skall skickas till medlemmarna tillsammans med dagordningen. I fråga om remisser som kommittén får in senare skall ordföranden skicka förslaget till medlemmarna senast en vecka innan sammanträdet inleds.

2. Vid utnämningen av föredragande skall varje utskott säkerställa en balanserad fördelning av yttranden och rapporter.

3. I brådskande fall får ordföranden, efter att ha underrättat generalsekreteraren, utse en föredragande genom skriftligt förfarande. Ordföranden riktar då en skrivelse till utskottets medlemmar med uppmaning att inom tre arbetsdagar skriftligen inkomma med eventuella invändningar mot tillsättningen av den föredragande som föreslagits. I detta fall fattar ordföranden och förste vice ordföranden beslut i samförstånd.

*Artikel 54***Arbetsgrupper**

1. Utskott kan efter godkännande av presidiet tillsätta arbetsgrupper när detta är befogat. Även medlemmar ur andra utskott kan ingå i dessa.

2. Varje arbetsgrupp kan bland sina medlemmar utse en ordförande och en vice ordförande.

*Artikel 55***Sakkunniga**

1. Utskottens medlemmar kan bistås av en sakkunnig.

2. Ett utskott kan kalla in sakkunniga inom ramen för sitt arbete och till stöd för de egna arbetsgrupperna. På ordförandens inbjudan kan dessa sakkunniga delta i utskottets eller en av dess arbetsgruppers sammanträden. Dessa och de sakkunniga som medföljer en föredragande kan erbjudas att yttra sig.

3. Endast föredragandenas sakkunniga och de som bjudits in av utskottet kan få sina kostnader för resa och uppehåll ersätta.

*Artikel 56***Beslutsmässighet**

1. Ett utskott skall vara beslutsförmågt då mer än hälften av dess medlemmar är närvarande.

2. Beslutsförmågan konstateras endast under sammanträdet och om minst sex medlemmar begär detta. Förutsatt att ingen begärt att beslutsförmågan skall kontrolleras är voteringsresultat giltiga oavsett antal röstande. Om det konstaterats att beslutsförmåga inte föreligger kan utskottet behandla ärenden, men voteringar uppskjuts till påföljande sammanträde.

3. Samtliga medlemmar och suppleanter som deltar i sammanträdet och andra närvarande skall anteckna sig på en närvarolista.

*Artikel 57***Votering**

Beslut fattas med majoritet av de avgivna rösterna. I övrigt gäller artikel 22.2 på motsvarande sätt.

*Artikel 58***Ändringsförslag**

1. Ändringsförslag måste vara utskottssekretariatet till handa senast den femte arbetsdagen före sammanträdesdagen. Överstående tidsgränser kan i undantagsfall ändras av ordföranden.

2. Omröstningen om ändringsförslagen skall följa styckeindelningen i det utkast till yttrande eller rapport som behandlas, och avslutas med en omröstning om texten som helhet. Om två eller fler ömsesidigt uteslutande ändringsförslag rör samma ställe i texten skall det ändringsförslag som ligger längst ifrån den ursprungliga texten ha förtur och gå till omröstning först.

3. När utskottet har antagit utkastet till yttrande eller rapport skall ordföranden överlämna detta till kommitténs ordförande.

*Artikel 59***Beslut att inte utarbeta ett yttrande eller en rapport**

Om det ansvariga (eller huvudansvariga) utskottet finner att ett ärende som det fått presidiet uppdrag att bereda inte berör några regionala eller lokala angelägenheter eller saknar politisk betydelse, kan det besluta att inte utarbeta ett yttrande eller en rapport.

KAPITEL 5

Artikel 63

Regionkommitténs administration

Artikel 60

Generalsekretariatet

1. Kommittén skall biträdas av ett generalsekretariat.
2. Generalsekretariatet leds av en generalsekreterare.
3. Efter förslag från generalsekreteraren skall presidiet organisera generalsekretariatet på ett sådant sätt att det kan säkerställa att Regionkommittén och dess organ fungerar på bästa sätt och bistå medlemmarna i utövandet av deras mandat. Generalsekretariatets tjänster till ledamöternas, de nationella delegationernas, de politiska gruppernas och de grupplösa ledamöternas förfogande fastställs i samband med detta.
4. Generalsekretariatet skall utarbeta protokoll från överläggningarna i Regionkommitténs organ.

Artikel 61

Generalsekreteraren

1. Generalsekreteraren skall vara ansvarig för genomförandet av de beslut presidiet eller ordföranden fattar med stöd av denna arbetsordning och av gällande rättsliga bestämmelser. Generalsekreteraren deltar utan rösträtt vid presidiets sammanträden och för protokoll.
2. I tjänsteutövningen är generalsekreteraren underställd ordföranden, som företräder presidiet.

Artikel 62

Tillsättning av generalsekreteraren

1. Presidiet tillsätter generalsekreteraren genom beslut med två tredjedels majoritet samt tillämpning av artiklarna 2 och 8 i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna.
2. Generalsekreteraren tillsätts för en femårsperiod. Detaljvillkoren för hans eller hennes anställningskontrakt fastställs av presidiet.
3. De befogenheter som delegerats till tillsättningsmyndigheten i enlighet med anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna skall i fråga om generalsekreteraren utövas av presidiet.

Tjänsteföreskrifter för tjänstemän och anställningsvillkor för övriga anställda

1. De befogenheter som enligt tjänsteföreskrifterna tillkommer tillsättningsmyndigheten skall utövas:
 - För tjänstemän i lönegrad A6–A8 och LA6–LA8 samt tjänstemän i kategori B, C, D: av generalsekreteraren.
 - För övriga tjänstemän: av presidiet efter förslag från generalsekreteraren.
2. De befogenheter som i anställningsvillkoren för övriga anställda tillkommer tillsättningsmyndigheten skall utövas:
 - För tillfälligt anställd personal i lönegrad A6–A8 och LA6–LA8 samt tillfälligt anställd personal i kategori B, C och D: av generalsekreteraren.
 - För övrig tillfälligt anställd personal: av presidiet efter förslag från generalsekreteraren.
 - För tillfälligt anställd personal i ordförandens kansli:
 - För tjänstemän i lönegrad A6–A8 och karriärerna B, C och D av generalsekreteraren efter förslag från ordföranden.
 - För övriga anställda av presidiet efter förslag från ordföranden.

Tillfälligt anställda tjänstemän i ordförandens kansli tillsätts för perioden fram till slutdatum för ordförandens mandatperiod.

- För extraanställda och lokalanställda av generalsekreteraren.
- För särskilda rådgivare av generalsekreteraren i enlighet med artikel 82 i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna.

Artikel 64

Budget

1. Generalsekreteraren lägger inför presidiet fram kommitténs preliminära beräkning av inkomster och utgifter för följande budgetår. Presidiet lägger fram beräkningen för plenarförsamlingen för beslut.
2. Plenarförsamlingen godtar utkastet till beräkning av inkomster och utgifter och översänder det till kommissionen, rådet och Europaparlamentet i så god tid att tidsfristerna i budgetförordningen kan hållas.
3. Kommitténs budget skall genomföras i enlighet med budgetförordningen för Europeiska gemenskapernas allmänna budget. Ordföranden är ytterst ansvarig för genomförandet av budgeten i enlighet med artiklarna 28, 29, 39, 48 och 52 i Europeiska gemenskapernas budgetförordning. Ordföranden beslutar efter förslag från generalsekreteraren.

AVDELNING III

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

KAPITEL 1

Samarbete med andra institutioner

Artikel 65

Mellaninstitutionella samarbetsavtal

Inom ramen för samarbetet mellan institutionerna kan presidiet på generalsekreterarens förslag sluta avtal om samverkan med andra organ (institutioner, hjälporgan) inom Europeiska unionen.

Artikel 66

Översändande och offentliggörande av yttranden, rapporter och resolutioner

1. Kommitténs yttranden och rapporter skall, liksom meddelanden om tillämpning av ett förenklat förfarande i enlighet med artikel 26 eller om att inte utarbeta ett yttrande eller en rapport i enlighet med artikel 59, översändas till rådet, kommissionen och Europaparlamentet. De skall liksom resolutioner översändas genom ordförandens försorg.

2. Kommitténs yttranden, rapporter och resolutioner skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

KAPITEL 2

Arbetsordningsfrågor

Artikel 67

Revidering av arbetsordningen

1. Plenarförsamlingen skall med en majoritet av medlemmarna besluta om en fullständig eller partiell översyn av denna arbetsordning.

2. Plenarförsamlingen skall tillsätta ett tillfälligt arbetsutskott som skall utarbeta en rapport och ett utkast till ny text som skall ligga till grund för antagandet av nya regler av en majoritet av medlemmarna. De nya bestämmelserna träder i kraft dagen efter det att de publicerats i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 68

Presidiets anvisningar

Presidiet kan fastställa anvisningar för tillämpningen av denna arbetsordning, och i enlighet med denna.

Artikel 69

Arbetsordningens ikraftträdande

Denna arbetsordning träder i kraft dagen efter det att den publicerats i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 9 april 2003.

På Regionkommitténs vägnar

Albert BORE

Ordförande